

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5817204916
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5817204916.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a sudcov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Andreja Kekelyho, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: R. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom u otca, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, dieťa rodičov: matky E. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/XX-XX, XXX XX B., zastúpenej JUDr. Andrejom Bryjom, advokátom, so sídlom X. XX, XXX XX V. a otca Y. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/XX, XXX XX B., v konaní o návrhoch otca a matky na zmenu úpravy styku matky s maloletým dieťaťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/54/2017-80 zo dňa 09. augusta 2019 a odvolaní otca proti opravnému uzneseniu Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/54/2017-116 zo dňa 19. novembra 2019, takto

rozhodol:

Odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/54/2017-116 zo dňa 19. novembra 2019 o d m i e t a .

M e n í rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/54/2017-80 zo dňa 09. augusta 2019 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/54/2017-116 zo dňa 19. novembra 2019 vo výroku I. nasledovne:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/53/2015-310 zo dňa 18. marca 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoP/28/2016 zo dňa 28. septembra 2016 vo výroku o úprave styku m e n í tak, že:

Matka j e oprávnená stretávať sa s maloletým R. L., nar. XX.XX.XXXX, v nasledovnom rozsahu:
- každý víkend v nepárnom týždni vždy od piatka od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod.;
- v párnom týždni každú stredu v čase od 15.00 hod. do štvrtka do 18.00 hod.;;
- počas vianočných sviatkov v párnom roku vždy od 23.12. od 13.00 hod. 25.12. do 17.00 hod.;;
- počas novoročných sviatkov v nepárnom roku vždy od 31.12. od 10.00 hod. do 03.01. do 16.00 hod.;;
- počas letných prázdnin prvé dva júlové týždne od pondelka od 10.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a prvé dva augustové týždne od pondelka od 10.00 hod. do nedele do 18.00 hod.;;
s tým, že na začiatku styku matka maloletého prevezme v mieste bydliska maloletého a po skončení styku maloletého odovzdá otcovi v mieste bydliska maloletého. Ak sa maloletý v nepárnom týždni v piatok o 15.00 hod. a v párnom týždni každú stredu o 15.00 hod. bude nachádzať v školskom zariadení, ktoré navštevuje, matka ho prevezme v tomto školskom zariadení a v prípade uzavretia prevádzky tohto školského zariadenia alebo iného dôvodu, pre ktorý maloletý v deň začiatku styku nebude prítomný v tomto školskom zariadení, matka maloletého prevezme v mieste bydliska maloletého a po skončení styku maloletého odovzdá otcovi v mieste bydliska maloletého.

Otec j e povinný poskytnúť matke k výkonu styku s maloletým všetku súčinnosť a maloletého na styk riadne vopred pripraviť.

Rodičia s ú p o v i n í v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť uskutočniť, oznámiť si navzájom túto skutočnosť najneskôr 48 hodín pred začiatkom styku, inak bezprostredne po jej vzniku.

Vo zvyšnej časti návrh matky na zmenu úpravy jej styku s maloletým R. z a m i e t a .

Matka i otec maloletého dieťaťa s ú p o v i n í podrobiť sa psychologickému poradenstvu prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podrobnosti vykonania poradenstva určia odborní zamestnanci Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo podá Okresnému súdu Námestovo správu o priebehu a výsledkoch poradenstva každých šesť mesiacov.

Trvanie tohto výchovného opatrenia je podmienené dosiahnutím jeho účelu.

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/54/2017-80 zo dňa 09. augusta 2019 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/54/2017-116 zo dňa 19. novembra 2019 vo výroku II. o zamietnutí návrhu otca na zmenu úpravy styku matky s maloletým R. p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zmenil rozsudok Okresného súdu Námestovo sp.zn. 1P/53/2015 zo dňa 18.03.2016 v znení rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6CoP/258/2016 zo dňa 28.09.2016 vo výroku o úprave styku tak, že matka je oprávnená stretávať sa s mal. R. každý víkend v nepárnom týždni vždy od piatku od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod a v párnom týždni každú stredu v čase od 15.00 hod. do štvrtka do 18.00 hod.; počas vianočných sviatkov v párnom roku vždy od 13.00 hod. dňa 23.12 do 17.00 hod. dňa 25.12.; počas novoročných sviatkov v nepárnom roku vždy od 10.00 hod. dňa 31.12. do 16.00 hod 03.01.; počas letných prázdnin prvé dva júlové týždne od pondelka od 10.00 hod. do nedele do 18.00 hod., a prvé dva augustové týždne od pondelka od 10.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že otec maloletého dieťaťa je povinný maloleté dieťa na styk s matkou riadne pripraviť a v určenom čase mal. dieťa riadne pripravené odovzdať matke v mieste bydliska otca a matka mal. dieťaťa je povinná v určenom čase mal. dieťa odovzdať v mieste bydliska otca. Rodičia sú povinní bezodkladne navzájom sa informovať o objektívnych prekážkach brániacich uskutočneniu styku s dieťaťom počas stanovenej doby (výrok I.). Návrh otca v celom rozsahu zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu (výrok III.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že uznesením Okresného súdu Námestovo sp. zn. 1P/53/2015 zo dňa 17.10.2017 bol vylúčený návrh otca zo dňa 25.09.2017 na úpravu styku na samostatné konanie (vedené pod sp. zn. 1P/54/2017). Uvedeným návrhom otec maloletého R. žiadal zmeniť rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoP/28/2016 zo dňa 28.09.2016 v časti o úprave styku matky s mal. R. tak, že matka je oprávnená stretávať sa s mal. R. každú sobotu v nepárnom týždni od 10.00 hod do 17.00 hod. tak, že maloletého si prevezme v určenom čase od otca v mieste bydliska maloletého a na tom istom mieste maloletého v určenom čase otcovi odovzdá. Otec maloletého je povinný maloletého na stretnutie s matkou riadne pripraviť a poskytnúť súčinnosť pri výkone práva styku. Návrh odôvodnil, že matka sa s mal. synom nestretáva v zmysle rozhodnutia súdu, predmetný rozsudok nerešpektuje, opakovane sa nedostavila na stretnutia, alebo nedodržiava stanovený čas, čo negatívne vplyva na maloletého syna.

3. Dňa 01.02.2018 matka doručila súdu návrh na úpravu styku s mal. R. tak, že žiadala zmeniť rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoP/28/2016 zo dňa 28.09.2016 v časti o úprave styku matky s mal. R. tak, že je oprávnená stretávať sa s mal. R. každý víkend v nepárnom týždni vždy od štvrtka od 15.00 hod do nedele 19.00 hod. a v párnom týždni od utorka od 15.00 hod do štvrtka do 19.00 hod. s tým, že maloletého si prevezme v určenom čase od otca v mieste bydliska maloletého a otec si prevezme mal. v určenom čase v bydlisku matky. Počas letných prázdnin je matka oprávnená stretávať sa v mesiaci júl prvé dva týždne a v mesiaci v august prvé dva týždne s tým, že matka si prevezme maloletého v pondelok 1. júlového týždňa o 13.00 hod v bydlisku otca a otec si ho príde vyzdvihnúť v nedeľu o 19.00 hod 2. júlového týždňa v bydlisku matky. V auguste matka si prevezme maloletého v

pondelok 1. augustového týždňa o 13.00 hod v bydlisku otca a otec si ho príde vyzdvihnúť v nedeľu o 19.00 hod 2. augustového týždňa v bydlisku matky. Vianočné sviatky bude maloletý v párnom roku u matky s tým, že matka si prevezme maloletého 24.12. o 14.00 hod v bydlisku otca a otec si ho príde vyzdvihnúť 26.12. o 19.00 hod. v bydlisku matky. Návrh odôvodnila tým, že od poslednej úpravy došlo k zmene pomerov, matka má možnosť dlhodobejšie sa starať o syna a má vytvorené vhodné podmienky na jeho výchovu.

4. Uznesením Okresného súdu Námestovo sp. zn. 1P/54/2017 zo dňa 08.02.2018 boli vyššie uvedené konania spojené na spoločné konanie, ktoré sa bude viesť pod sp. zn. 1P/54/2017.

5. Otec sa počas oboch pojednávaní vyjadril, že trvá na zúžení úpravy styku matky s maloletým synom. Pokiaľ na pojednávaní dňa 16.10.2018 ešte uvádzal, že matka chodí do Švajčiarska a nechodí pravidelne na stretnutia so synom a vopred mu tieto skutočnosťmi neoznami, na pojednávaní dňa 09.08.2019 uviedol, že od posledného pojednávania sa matka na stretnutie nedostavila iba jedenkrát, s tým, že mu to dala vopred vedieť. Na návrhu na zúženie styku stretávania matky so synom však zotrval. Prostredníctvom právneho zástupcu argumentoval neschopnosťou matky postarať sa o syna, (matka mal. nevarí, neperie, synovi sa nevenuje, počas návštev sleduje televíziu a hrá počítačové hry, čo potvrdil aj maloletý syn, so synom sa neučí, syn prespáva u jej rodinných príslušníkov). Zároveň argumentoval skutočnosťou, že matka sa zamestnala, chodí do práce a nebude sa tak môcť venovať synovi v zmysle ňou požadovanej úpravy styku.

6. Matka na pojednávaní odmietala tvrdenia otca a jeho právneho zástupcu, že nerealizovala úpravu styku, tvrdenia otca označila za tendenčné. Uviedla, že so synom má vytvorený citový vzťah. R. sa venuje a rada by sa s ním pripravovala do školy, ale ani otec a ani jeho mama, maloletému na stretnutie nepribalía učebnice, hoci matka naliehala, aby si syn učebnice, keď ide k nej zobral so sebou, že si budú spolu robiť úlohy. Obvinenia z toho, že sa o syna nevie postarať, že sa mu nevenuje, neverí mu a má zanedbanú domácnosť matka označila za nepravdivé. O syna sa starala do 3 rokov jeho veku sama. Jeho otec vtedy pracoval v Nemecku. Mal. R. k nej chodí rád, radi spolu trávia čas a chce byť so synom častejšie. Nevidí dôvod, prečo by so synom nemohla byť častejšie, keď syna jej odovzdáva jeho babka a otec je väčšinou v práci, alebo u priateľky. Momentálne je zamestnaná, pracuje v Námestove, pracovnú dobu si vie prispôbiť tak, aby sa mohla R. venovať a byť s ním. Stretnutia so synom vrátane stretnutí vo štvrtok matka realizuje, nie sú s tým problémy. Zamestnávateľ (tak ako aj ostatným matkám), jej vychádza v ústrety. Na poslednom pojednávaní matka žiadala rozšíriť styk so synom, tak, že bude oprávnená stretávať sa s maloletým každý nepárny týždeň od stredy 15.00 hod. do nedele 18.00 až 19.00 hod., v každom párnom týždni od stredy 15.00 hod. do piatku 15.00 hod., počas Vianočných sviatkov v párnom roku od 25.12. od 15.00 hod. do 28.12. do 18.00 hod. a v nepárnom roku od 24.12. od 10.00 hod. do 25.12. do 15.00 hod., počas novoročných sviatkov v nepárnom roku od 31.12. od 10.00 hod. do 02.01. do 18.00 hod., jarné prázdniny každý párný rok a Veľkonočné sviatky každý nepárny rok v čase od 17.00 hod. zeleného štvrtka do veľkonočného pondelka do 16.00 hod.

7. Mal. R. sa vyjadril, že u mamy aj prespáva. Asi dvakrát trávili Vianoce, tiež boli na dovolenke v Taliansku. Opakovane uvádzal, že bol s mamou rád, páčili sa mu stretnutia, vie si predstaviť tráviť Vianoce a aj dovolenku s mamou. Keď súd spolu s mamou, mama sa mu venuje a aj sa ho pýta na školu. Najradšej by bol, aby sa s mamou stretával ako doposiaľ. Nevie si predstaviť, že by išiel do školy s mamou, pretože do školy chodí pešo, a tak by išiel autom.

8. Kolízny opatrovník, prítomný aj pri výsluchu mal. R. vyjadril, že je v záujme maloletého rozšíriť rozsah stretávania matky so synom. Matka má skutočný záujem stretávať sa so synom. Kolízny opatrovník nemá vedomosť o tom, že by sa na stretnutia nedostavovala, skôr naopak, v jednom prípade sa práve matka obrátila na úrad, že otec jej nechce dať syna, s odôvodnením, že syn je chorý, nechce jej ho dať ani k telefónu. Keď túto informáciu úrad preveril, zistil, že mal. R. sa zúčastnil vyučovania v škole. Zdôraznil, že domácnosť matky je udržiavaná v čistote.

9. Následne okresný súd citoval ust. § 26 Zákona o rodine a konštatoval, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoP/28/2016 zo dňa 28.09.2016 bol potvrdený výrok rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/53/2015-310 zo dňa 18.03.2016, ktorým bol mal. R. zverený do osobnej starostlivosti otca a zároveň bol zmenený výrok prvostupňového súdu vo výroku o úprave styku matky s maloletým tak, že je oprávnená stretávať sa s mal. R. každý víkend v nepárnom týždni vždy od piatku od 15.00 hod do nedele 17.00 hod. a v párnom týždni každý štvrtok od 15.00 hod do 18.00 hod. s tým, že maloletého si prevezme v určenom čase od otca v mieste bydliska maloletého a na tom istom mieste maloletého v určenom čase otcovi odovzdá. Otec maloletého je povinný maloletého na stretnutie s matkou riadne pripraviť a poskytnúť súčinnosť pri výkone práva styku. Od poslednej úpravy styku uplynuli 3 roky, v čase rozhodovania súdu o úprave

styku mal mal. R. 5 rokov, v súčasnej dobe ukončil 2. ročník ZŠ. Z jeho výsluchu na súde bolo zistené, že má vybudované citové väzby k oboj rodičom, viac je však naviazaný a inklinuje citovo k otcovi. Vyjadril sa, že chce naďalej bývať so svojim otcom. Zároveň však potvrdil, že sa rád stretáva so svojou mamou, že sa mu páčil čas, ktorý s ňou strávil, spomenul spoločnú dovolenku v zahraničí v Taliansku, na ktorej sa mu páčilo. Súd tiež vykonaným dokazovaním mal za zistené, že matka býva v prenajatom byte, od posledného pojednávania si našla stále zamestnanie v Námestove, čo ani zo strany otca spochybňované nebolo. Od posledného pojednávania, t.j. odo dňa 16.10.2018, matka nerealizovala stretnutie iba raz a otcovi to vopred oznámila.

10. S prihliadnutím na zistenú zmenu pomerov súd vyhovel návrhu matky na rozšírenie úpravy stretávania sa s mal. R.. Zmenu pomerov, súd odôvodil vyšším vekom dieťaťa, vybudovaním si väčšej citovej väzby syna k matke, na základe už realizovaného pravidelného sa stretávania a tiež zmenou pomerov na strane matky, ktorá sa už zdržiava výlučne na území SR. Matka ukončila všetky väzby, ktoré ju spájali so Švajčiarskom a v mieste bydliska si našla stále zamestnanie a prejavila úprimný záujem čo najviac času tráviť so synom.

11. Pokiaľ súd upravil stretávanie matky so synom v rozsahu stanovenom v súdnom rozhodnutí, rozhodoval čo v najlepšom záujme maloletého syna, a zároveň prihliadal na názor vyjadrený maloletým na súde a tiež na vyjadrenia účastníkov konania. Vzhľadom na skutočnosť, že väzby medzi matkou a synom boli prerušené v pomerne nízkom veku, maloletý syn je viac citovo naviazaný na svojho otca. R. však prechováva citové väzby aj ku svojej matke, s ktorou sa stretáva každý druhý víkend v nepárnom týždni a vo štvrtky v párnom týždni. Podľa jeho vyjadrenia je rád s matkou, na matku je zvyknutý, prespáva u nej, trávili s ňou dovolenku v zahraničí, tiež s ňou trávili aj Vianoce. Čas strávený s matkou sa mu páči. Maloletý tak je citovo pripravený na častejšie stretávanie sa so svojou matkou, vo vzťahu k matke má vybudovaný pocit dôvery, istoty a bezpečia. Stretávanie s matkou je tak na prospech aj jeho zdravému psychickému vývoju. Súd tak vyhovel návrhu matky a rozšíril jej styk s maloletým synom tak, že matka je oprávnená sa stretávať so synom každý víkend v nepárnom týždni vždy od piatku od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod., ako bol maloletý doposiaľ na stretávanie s matkou zvyknutý s tým, že iba posunul čas odovzdania syna otcovi o 1 hodinu v prospech matky. Súd vyslovil presvedčenie, že aj vzhľadom k rozšírenej úprave zo stredy na štvrtok v párnom týždni, maloletý bude u matky prespávať párnny týždeň zo stredy na štvrtok, sa matka bude musieť so synom pripravovať na vyučovanie, a tak jej nebude nič brániť, učiť sa s ním aj počas u nej stráveného víkendu a syna už pripraveného na pondelkové vyučovanie bude môcť odovzdať otcovi. Uvedené je dôležité aj z dôvodu, aby si matka so synom našli systém spoločnej prípravy na vyučovanie, keďže oproti predchádzajúcej úprave styku, budú spolu tráviť dlhší čas. Súd zároveň rozšíril stretávanie syna s matkou aj na stredy v párnom týždni od 15.00 hod. do štvrtka do 18.00 hod., aby medzi odlúčeniami matky od syna neuplynul dlhý čas, a aby aj matka mohla syna odprevádzať do školy a mať s ním aj takéto kontakty. Samotný mal. R. sa vyjadril, že mama sa na školu dotazovala a súd aj uveril úprimnosti jej výpovedi, že má záujem podieľať sa aj na vzdelávaní svojho syna. Zároveň vzhľadom na problematiku komunikáciu matky s otcom, v záujme predídania možným stresovým situáciám a zhoršeniu vzájomných vzťahov medzi rodičmi, čo sa odzrkadľuje nepriamo aj na dieťati, sa konajúci súd rozhodol rozšíriť aj úpravu styku na Vianočné sviatky, Nový rok a letné prázdniny tak, že matka je oprávnená sa s mal. synom stretávať počas vianočných sviatkov v párnom roku vždy od 13.00 hod. dňa 23.12. do 17.00 hod. dňa 25.12., počas novoročných sviatkov v nepárnom roku vždy od 10.00 hod. dňa 31.12. do 16.00 hod. 03.01. a počas letných prázdnin prvé dva júlové týždne od pondelka od 10.00 hod. do nedele do 18.00 hod., a prvé dva augustové týždne od pondelka od 10.00 hod. do nedele do 18.00 hod. Dospel totiž k názoru, že matka má skutočný záujem stretávať sa so synom, aktívne participovať na jeho výchove a tráviť s ním voľný čas. Z vyjadrení matky vyplynulo, že si je vedomá, že medzi otcom a dieťaťom sú vybudované silnejšie citové väzby, ale aj matka je v živote maloletého syna rovnako dôležitá ako aj otec. Bezpochyby je v záujme maloletého, aby sa vzájomne väzby medzi matkou a synom aj do budúcnosti prehĺbovali a upevňovali, tiež aby mal syn zachovaný kontakt s rodinou a prostredím druhého rodiča. Je potrebné si uvedomiť, že obaja rodičia majú rovnaké rodičovské práva a povinnosti a matku nemožno ukracovať na jeho právach. Pre zdravý vývoj dieťaťa je dôležité udržiavať väzby s oboma rodičmi a k oboj rodičom si vybudovať vzťah spolupatričnosti. Súd potom upravil širší rozsah styku matky so synom, spôsobom vyjadreným vo výrokovvej časti rozsudku. Zároveň súd oboj rodičom pripomenul, že ich konfrontačné správanie je vždy v neprospech maloletého dieťaťa. Osoby, ktoré majú vplyv na výchovu a starostlivosť o maloleté dieťa, by mali byť natoľko zrelé, aby záujmy maloletého dieťaťa nadradili nad vlastné nespracované negatívne emócie a uvedomili si základnú potrebu dieťaťa. Rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa, každý z rodičov je povinný vychovávať dieťa v úcte k druhému rodičovi a

pozitívne ho usmerňovať vo vzťahu k nemu. Každé dieťa potrebuje pre svoj zdravý vývin kooperatívny vzťah medzi svojimi rodičmi, ktoré sú pre neho kľúčovými osobami v jeho živote.

12. Návrh otca na obmedzenie stretávania sa matky so synom okresný súd zamietol. Neuveril totiž tvrdeniam otca a jeho právneho zástupcu, že matka sa na stretávanie so synom nedostavuje. V danej súvislosti poukázal aj na odôvodnenie rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorý naposledy rozhodoval o úprave styku, kde bolo konštatované na margo tvrdení otca, že samotná skutočnosť, že matka sa nedostavuje na všetky stretnutia ešte nie je dôvodom na zúženie úpravy styku. Zároveň súd neuveril tvrdeniam otca, že matka stretávanie so synom nerealizuje, keďže otec na otázku sudkyne uviedol, že od posledného pojednávania sa matka na stretnutie nedostavila iba raz a vopred to otcovi oznámila. Jeho právny zástupca tak v rozpore s tvrdením svojho klienta dal do pozornosti súdu, konkrétne opakované dátumy, kedy ku stretnutiam nedošlo. Zároveň súd neuveril ani tvrdeniam otca, resp. jeho právneho zástupcu, že matka sa počas stretnutí mal. synovi nevenuje, pozerá televíziu a hrá počítačové hry, nedodržiava denný režim dieťaťa, maloletý prespáva u jej rodinných príslušníkov, matka dieťaťu nevarí, maloletý sa zo stretnutí vracia zanedbaný, kde tieto tvrdenia vyvrátila tak matka, ako aj maloletý syn a kolízny opatrovník.

13. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 52 CMP, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Odvolateľ primárne namietal neurčitost' a nevykonateľnosť výroku I. napadnutého rozsudku s odôvodnením, že súd v ňom uviedol nesprávne meno maloletého dieťaťa, keďže maloletý je R. a nie R.. Zároveň súd uviedol neurčité časy stretnutí od piatku od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a počas „novoročných sviatkov“. Rovnako výrok I. napadnutého rozhodnutia je neurčitý, keďže v ňom súd návrh otca v celom rozsahu zamietol. Z obsahu spisu v prejednávanej veci je nesporné, že v tomto konaní sa konalo o návrhu matky na rozšírenie styku a o návrhu otca na zúženie styku s maloletým. Súd si teda neujasn timer, čo bolo predmetom tohto konania a napriek tomu vo veci konal a rozhodol. Navyše, v záhlaví napadnutého rozsudku je nesprávne uvedené, že matku maloletého v tomto konaní zastupuje advokát JUDr. Andrej Bryja. Podľa názoru odvolateľa je plnomocenstvo zo dňa 16.07.2019 neplatné, keďže matka maloletého ho udelila menovanému advokátovi na konanie vedené na Okresnom súde Námestovo pod č.k. 6P/54/2017. Z textu tohto plnomocenstva zo dňa 16.07.2019 je však zrejmé, že JUDr. Andrej Bryja toto plnomocenstvo bezdôvodne sám opravil na konanie č.k. 1P/54/2017. Touto skutočnosťou sa súd vôbec nezaoberal, hoci mu musela byť z obsahu plnomocenstva známa. V danej súvislosti odvolateľ poukázal na uznesenie NS SR sp.zn. 7MCdo/6/2013 zo dňa 14.05.2014. Podľa § 92 CSP plnomocenstvo má voči súdu účinky dňom jeho predloženia. Matka však doposiaľ nepredložila súdu platné plnomocenstvo, na základe ktorého ju advokát JUDr. Andrej Bryja zastupuje v tomto konaní. Na žiadne vyjadrenie menovaného advokáta urobené v tomto konaní preto nie je možné prihliadať. Navyše, zo zápisníc o pojednávaniach konaných v tejto veci v dňoch 16.10.2018, dňa 20.06.2019 a dňa 09.08.2019 je zrejmé, že súd na týchto pojednávaniach neposkytol účastníkom poučenie podľa § 181 ods. 2 CSP. Otec maloletého tak nevedel, ktoré skutkové tvrdenia súd pokladá za sporné, ktoré za nesporné a ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná. Zároveň súd neoznámil účastníkom predbežné právne posúdenie veci, hoci to v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia bolo jeho povinnosťou. V dôsledku toho odvolateľ namietal, že bolo porušené jeho právo na spravodlivé súdne konanie. Napadnutý rozsudok tak otec označil za prekvapivé rozhodnutie, tvrdiac, že súdom písomne ani ústne nebol odvolateľ poučený o zákonnej a sudcovskej koncentrácii konania, o ustanoveniach CSP, o procesnom útoku a procesnej obrane, a preto sa tieto ustanovenia voči jeho osobe v tomto konaní nemôžu použiť. Okrem toho na začiatku pojednávania konaného dňa 09.08.2019 bol otec vypočutý bez toho, aby ho súd poučil ako stranu konania. Napriek tomu následne pri svojom rozhodovaní vychádzal z prednesu otca, ktorý urobil na označenom pojednávaní. Na pojednávaniach konaných dňa 20.06.2019 a dňa 09.08.2019 konajúci súd neodôvodnil, z akých dôvodov chce sám osobne vypočuť maloletého. Zo zápisnice o pojednávaní konaného dňa 09.08.2019 nie je zrejmé, ako bol maloletý vypočutý (či ako svedok, strana konania) a aké poučenie mu súd poskytol. Ani v odôvodnení napadnutého rozsudku sa súd prvej inštancie týmito skutočnosťami nezaoberal. Maloletý R. mal v čase svojho výsluchu iba 8 rokov. Súd sa vôbec nezaoberal námietkami advokáta otca JUDr. Jána Vajdu prednesenými na pojednávaniach konaných v dňoch 20.06.2019 a 09.08.2018 o tom, že výsluch maloletého je nesprávny a nemôže sa uskutočniť v neprítomnosti rodičov a ich advokátov. Súdna prax a platná judikatúra súdov zastáva názor, že pri výsluchu maloletého majú byť prítomní advokáti rodičov maloletého a vôbec už neumožňuje výsluch osemročných detí súdom. Je tak zrejmé, že pri tomto výsluchu súd konal v rozpore s princípom

právnej istoty. V danej súvislosti odvolateľ poukázal na článok 2 ods. 1 až 3 CSP. Princíp právnej istoty je nepochybne neoddeliteľnou súčasťou princípov právneho štátu zaručeného článkom 1 ods. 1 Ústavy SR (uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. PL ÚS 67/2007 zo dňa 06.02.2008, ako aj sp.zn. II.ÚS 48/1997, sp.zn. PL ÚS 37/1997 a sp.zn. PL ÚS 49/2003, sp.zn. PL ÚS 25/2000, sp.zn. PL ÚS 1/2004, sp.zn. PL ÚS 6/2004). Podľa nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. III.ÚS 98/2018 zo dňa 02.05.2018 právna istota spolu s požiadavkou ochrany legitímnych očakávaní znamená, že dotknutá osoba má právo na vysvetlenie dôvodov, pre ktoré sa konajúci orgán verejnej moci od stabilného, doteraz zastavaného právneho názoru, odchyľuje. V danej súvislosti odvolateľ poukázal na článok 1 Ústavy SR a v ňom zakotvený princíp materiálnej spravodlivosti. Tvrdil, že v dôsledku vydania napadnutého rozsudku došlo v tomto konaní k stavu denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). V slovenskom právnom poriadku pritom platí princíp zákazu denegatio iustitiae spočívajúci v tom, že súd je povinný vykonávať súdnictvo. V danej súvislosti odvolateľ poukázal na skutočnosť, že súd nemá žiadne psychologické vedomosti a znalosti na to, aby sám uskutočnil výsluch osemročného dieťaťa. Takéto znalosti a vedomosti majú iba súdni znalci z odboru detská psychológia. Matka mala stretnutie s maloletým dňa 08.08.2019 a ovplyvňovala syna, aby vypovedal v jej prospech. Nesprávny je preto záver súdu, ktorý vychádzal z výpovede maloletého na pojednávaní konaného dňa 09.08.2018. Z prepisu výpovede maloletého je zrejmé, že dieťa neuviedlo nič konkrétne v prospech jeho matky. Navyše súd na pojednávanie konané dňa 09.08.2019 maloletého predvolal, no vôbec už neriešil, čo bude maloletý robiť po svojom výsluchu, t.j. kde bude a s kým bude. Ak by otec nebol iniciatívne zabezpečil prítomnosť starej matky maloletého - D. L., maloletý R. by musel stráviť 4 hodiny (t.j. celý čas pojednávania) v pojednávacej miestnosti a počúvať vyjadrenia súdu, strán konania a ich advokátov. Takýto postup súdu pri výsluchu maloletého dieťaťa nemôže byť v jeho najlepšom záujme. Kolízny opatrovník maloletého takýto postup súdu nenamietal, čo svedčí o tom, že v tomto konaní nehájl záujmy maloletého. Je všeobecne známou skutočnosť, že osemročné dieťa nevydrží samo sedieť 4 hodiny na jednom mieste. Rovnako pre osemročné dieťa nie je vhodné zúčastňovať sa pojednávania a vypovedať pred súdom. Pri znaleckom vyšetrení maloletým znalcom z odboru detská psychológia sa postupuje úplne inak, ako to urobil konajúci dňa 09.08.2019, čo je odvolaciemu súdu známe z jeho úradnej činnosti. Výsluch maloletého súdom zo dňa 09.08.2019 otec preto označil za nezákonný dôkaz. Pre maloletého R. bol jeho výsluch v predmetný deň veľmi stresovou situáciou, ktorú ťažko znášal ešte niekoľko dní po pojednávaní.

16. Okrem toho na začiatku pojednávania konaného dňa 09.08.2019 advokát otca JUDr. Ján Vajda navrhol, aby súd spojil na spoločné konanie toto konanie s konaním vedeným na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 4P/22/2019, kde sa koná o návrhu matky maloletého na zníženie výživného. Doposiaľ však súd nerozhodol o tomto návrhu otca a ani sa s ním nezaoberal v odôvodnení napadnutého rozsudku. Obidve označené súdne konania sa však týkajú maloletého R., a preto je v jeho najlepšom záujme, aby sa viedlo iba jedno konanie. Matka maloletého účelovo podáva na súd nové návrhy na konania vo veciach starostlivosti o maloletého. Jej postup určite nie je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Aktuálne na súdoch Slovenskej republiky prebiehajú tri konania týkajúce sa maloletého R.. Na Okresnom súde Námestovo je to konanie o úprave styku matky s maloletým vedené pod sp.zn. 1P/54/2017, na Najvyššom súde SR sa vedie konanie o dovolaní matky maloletého proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6CoP/21/2018 zo dňa 30.01.2019, ktorý bol vydaný vo veci Okresného súdu Námestovo sp.zp. 1P/53/2015, na Okresnom súde Námestovo sa pod sp.zn. 4P/22/2019 vedie konanie o návrhu matky maloletého na zníženie výživného na maloleté dieťa.

17. Ďalej odvolateľ namietal, že okresný súd v prejednávanej veci rozhodol predčasne bez dostatočného zistenia skutočného stavu veci, hoci bol povinný vykonať i tie dôkazy, ktoré nenavrhl strany konania. Matka maloletého a kolízny opatrovník maloletého dieťaťa nenavrhl vykonanie žiadneho dôkazu. Súd však bezdôvodne nevykonal dokazovanie oboznámením spisov Okresného súdu Námestovo sp.zn. 1P/53/2015 a sp.zn. 4P/22/2019, hoci to advokát otca na pojednávaní konanom dňa 09.08.2019 navrhol. Na uvedenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie len spisom Okresného súdu Námestovo sp.zn. 1P/56/2015, ktorý sa však netýka maloletého. V dôsledku neoboznámenia týchto súdnych spisov tak súd nemal vedomosť o tom, z akých konkrétnych dôvodov a prečo bol maloletý R. zverený do starostlivosti otca. Okrem toho súd bezdôvodne na pojednávaní konanom dňa 09.08.2019 nevypočul D. L., starú matku maloletého, ktorá bola prítomná pred pojednávacou miestnosťou a jej výsluchu tak nič nebránilo. Otec ďalej namietal, že žiadne z tvrdení matky maloletého prednesené na pojednávaniach konaných v dňoch 16.10.2018 a 09.08.2019 nie je pravdivé. Táto skutočnosť je zrejmá z čestných prehlásení, ktoré pripojil k svojmu opravnému prostriedku. Pravdivosť tvrdení otca či nepravdivosť tvrdení matky maloletého sa preukáže znaleckým dokazovaním znalcom z odboru detská psychológia. Týmito dôkazmi sa zároveň

preukáže, že súd riadne nezistil skutočný stav veci a že kolízny opatrovník v tomto konaní nehájil záujmy maloletého. Nevykonanie dôkazov navrhnutých otcom, ktoré bolo potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP. Z vyjadrení kolízneho opatrovníka v priebehu tohto konania je zrejmé, že kolízny opatrovník nehájil záujmy maloletého, ale hájil záujmy matky maloletého, keďže ide o ženu, ktorej nebol maloletý zverený do osobnej starostlivosti. Až na pojednávaní konanom dňa 09.08.2018 sa kolízny opatrovník od otca dozvedel, že matka maloletého si kúpila vlastný byt v B., v ktorom aj býva. Kolízny opatrovník nikdy nebol na ohliadke tohto bytu, aby zistil, v akých nevyhovujúcich podmienkach je maloletý v čase, ktorý trávi so svojou matkou. Otec preto navrhol, aby si odvolací súd vyžiadala a oboznámil sa s celým spisom kolízneho opatrovníka o maloletom. Z neho môže zistiť, ktorý pracovník kolízneho opatrovníka a kedy sa osobne rozprával s maloletým a zisťoval jeho názory a postoj na stretávanie sa s matkou. Odvolací súd tak zistí, ako formálne pracovníci kolízneho opatrovníka vykonávajú svoju prácu, ako aj to, že nekomunikovali priamo s maloletým. Zároveň sa preukáže nepravdivosť tvrdení kolízneho opatrovníka v tomto konaní. Otec opakovane tvrdil, že preukázal súdu, že matka maloletého nechodí pravidelne na stretnutia so synom v termínoch určených v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6CoP/28/2016 zo dňa 28.09.2016. Z návrhu matky v tomto konaní je zrejmé, že chce iba dosiahnuť striedavú osobnú starostlivosť o maloletého, napriek tomu, že na to nie sú splnené podmienky. Z jej doterajších vyjadrení v priebehu jednotlivých súdnych konaní je zrejmé, že tým chce dosiahnuť zníženie výživného na maloletého, resp. zbaviť sa platenia výživného na syna. Otec však zdôraznil, že matka maloletého sa nedokáže sama postarať o syna po dobu niekoľkých dní. V čase, keď má maloletého R. u seba, prenecháva starostlivosť o syna svojej sestre R. X. a svojej matke L. X.. Ona sama v tom čase chodí často do reštaurácií, kaviarní, kina a za kamarátmi. Matka maloletého nemá rodičovské návyky, keďže už v minulosti sa zle starala o syna a ako mladistvá bola umiestnená v Reedukačnom domove v Spišskom Hrhove. Matka doposiaľ nepreukázala, že zlepšila svoje správanie. Otec matke opakovane oznámil, aký je denný režim maloletého R.. Napriek tomu, že matka vie, že najneskôr o 20.00 hod. má maloletý spať, neraz ho dáva spať až po 22.00 hod. Syn je tak následne nevyspatý a unavený. Matka mu tiež dáva jesť nezdravú stravu, najčastejšie pizzu z reštaurácie. Nevie, čo má so synom robiť, nevie sa s ním hrať, nedokáže ho zabaviť. Z uvedeného dôvodu trávi čas návštevami svojich príbuzných, v reštauráciách a vo fitnesscentrách. Otec ďalej uviedol, že matka maloletého mu odovzdáva syna špinavého, pretože mu neperie a vo svojom byte, kde trávi čas so synom, má veľký neporiadok. Syn u nej iba pozerá televízor alebo hrá počítačové hry. Matka sa s ním nechce učiť do školy a robiť s ním žiadne školské povinnosti. Doposiaľ sa so synom učila iba jedenkrát, no syn už chodí do tretieho ročníka základnej školy. Dňa 05.09.2019 otec matke navrhol, aby si vzala knihu zo Slovenského jazyka a zošit a napísala s maloletým R. domácu úlohu, čo ona odmietla. Syn sa viackrát zdôveril otcovi, že sa svojej matky bojí. Matka ho totiž v minulosti opakovane bila, kričala na neho a riadne sa o neho nestarala. Vo veci Okresného súdu Námestovo sp.zn. 1P/53/2015 bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, v ktorom bolo preukázané, že matka v konaní opakovane klamala a riadne sa o maloletého nestarala. Súd jej však v tomto konaní uveril, k čomu by nebolo došlo, pokiaľ by sa bol oboznámil s obsahom spisu Okresného súdu Námestovo sp.zn. 1P/53/2015, ktorý má viac ako 700 strán a predmetné konanie trvalo takmer 4 roky. V čase, keď sa má maloletý R. stretnúť s matkou, je v strese, keďže nikdy nevie, či matka po neho príde v určených čas. Otec poprel, že by mu matka dávala dopredu vedieť, kedy si po syna príde. Od pojednávania konaného 16.05.2018 až do podania odvolania sa matka maloletého so synom nestrela v dňoch 23.11. až 25.11.2018, 21.12. až 23.12.2018, dňa 10.01.2019, dňa 07.02.2019, dňa 21.02.2019, dňa 21.03.2019, v dňoch 10. až 12.05.2019, dňa 13.06.2019, v dňoch 13. až 15.09.2019. Matka maloletého vôbec nekomunikuje s rodičmi otca a neprejavuje im žiadnu vďaku, hoci otcovi pomáhajú v starostlivosti o jej syna. Podľa názoru odvolateľa je rozšírenie styku matky s maloletým v rozpore so záujmami maloletého dieťaťa. Naopak, v súlade s jeho záujmami je zúženie styku matky so synom. Napriek tomu okresný súd v napadnutom rozhodnutí rozšíril styk matky s maloletým R. bez toho, aby bola hodnoverne preukázaná zmena pomerov a fakt, že sa jedná o rozhodnutie, ktoré je v záujme maloletého dieťaťa. Návrh matky na rozšírenie jej styku s maloletým otec označil za šikanózný, ktorému podľa jeho názoru v súlade s článkom 5 CSP, nemal súd poskytnúť právnu ochranu. Matka maloletého považuje za hračku, ktorú si od otca prevezme vtedy, keď jej to vyhovuje a vráti mu ho vtedy, keď už nemá na dieťa náladu. Neuvedomuje si, že maloletý R. je živá ľudská bytosť a jej správanie môže negatívne pôsobiť na psychiku maloletého. Napokon otec namietal, že rozsudok okresného súdu je nepreskúmateľný, nakoľko je nedostatočne odôvodnený a jeho odôvodnenie vychádza z nedostatočne zisteného skutočného stavu veci a tiež nesprávneho právneho názoru súdu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku totiž nevyplýva, z akých dôvodov súd vyhovel návrhu matky maloletého na rozšírenie styku a prečo naopak zamietol návrh otca na zúženie styku

matky s maloletým. Súd si len osvojil tvrdenia matky a naopak tvrdenia otca a jeho právneho zástupcu nepovažoval za pravdivé. Otec zopakoval, že žiadne z tvrdení matky, ktoré uviedla na pojednávaníach konaných v dňoch 16.10.2018 a 09.08.2019, nie je pravdivé. Podľa názoru otca napadnutý rozsudok neobsahuje náležitosti upravené v ust. § 220 ods. 2 CSP a je nepreskúmateľné a nepresvedčivé. V danej súvislosti odvolateľ poukázal na viaceré nálezy Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS 1/1995, II.ÚS 21/1996, I.ÚS 4/2000, I.ÚS 17/2011 a II.ÚS 209/2006. Otec preto namietal, že postupom súdu došlo k porušeniu jeho práva na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces (poukázal na nálezy Ústavného súdu SR I.ÚS 26/1994 a I.ÚS 23/2006). Akcentoval, že súd musí súčasne vychádzať z toho, že má v občianskom súdnom konaní poskytovať materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov. Právo na spravodlivý proces v zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR i judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyžaduje, aby rozhodnutie všeobecného súdu bolo odôvodnené a presvedčivé. Podľa názoru odvolateľa táto judikatúra Ústavného súdu SR i ESĽP je pre súdy v zmysle ust. § 193 CSP záväzná. Tým, že konajúci súd riadne neodôvodnil napadnuté rozhodnutie, odňal otcovi právo konať pred súdom a porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces, čo zakladá dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolacím súdom. Okrem toho v odôvodnení napadnutého rozsudku absentuje právne posúdenie veci, t.j. odkaz na ustanovenia CSP a CMP, Zákona o rodine alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov, podľa ktorých súd rozhodol. V bode 9. sa nachádza iba odkaz na ust. § 26 Zákona o rodine. Takýmto postupom okresný súd porušil právo otca na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a tiež jeho právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V priebehu konania sa súd prvej inštancie opakovane dopúšťal procesných pochybení, ktoré boli v neprospech otca a maloletého dieťaťa. Konal rýchlo, tak aby sa zbavil veci a presunul dokazovanie a rozhodnutie vo veci na odvolací súd, čo je v rozpore so základnými zásadami CSP i CMP.

18. Zároveň otec namietal i výrok III. napadnutého rozhodnutia, ktorý je podľa jeho názoru nesprávny a nepreskúmateľný, keďže nie je odôvodnený žiadnymi skutočnosťami. V bode 14. odôvodnenia rozsudku sa súd nezaoberal návrhom otca na náhradu trov konania. Zo skutočností uvádzaných otcom je zrejmé, že aktuálne prebiehajú tri konania týkajúce sa maloletého dieťaťa a všetky vyvolala matka maloletého, ktorá koná v rozpore s jeho záujmami. Matka maloletého v tomto konaní zneužíva platnú právnu úpravu vo svoj prospech a neprospech maloletého a podľa názoru otca tak zavinila vznik trov konania na jeho strane. S poukazom na okolnosti tejto veci, ako aj okolnosti zistené v konaní Okresného súdu Námestovo sp.zn. 1P/53/2015, je preto spravodlivé, aby bola matka zaviazaná zaplatiť otcovi 100 % náhrady trov konania. Iba takýmto spôsobom totiž zistí, že ako rodič maloletého má nielen práva, ale aj povinnosti a že jej zneužívanie rodičovských práv, ktoré je na ujmu maloletého, bude mať pre ňu nepriaznivé finančné následky. V ostatnom otec poukázal na svoje doterajšie prednesy a písomné podania, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Prílohou odvolania je aj čestné vyhlásenie J. L. a D. L. (starých rodičov maloletého dieťaťa), ktorí rovnako otec poukázali, kedy sa matka nezúčastnila na styku s maloletým synom. Okrem toho tvrdili, že druhý a tretí týždeň v mesiaci september 2019 bola E. X. opätovne pracovne vo Švajčiarsku.

Od vnuka sa menovaní dozvedeli, že mama mu dáva jesť iba jogurty, pizzu, palacinky a bagety a nikdy mu nedala jesť nejaké domáce jedlo, ktoré by sama uvarila. Po návrate domov je vnuk R. hladný a buď starí rodičia alebo ich syn (otec maloletého) mu dávajú jesť hovädzí alebo slepačí vývar a domáce varené jedlo. L. X., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, ktorá je matkou E. X., J. L. a D. L. povedala, že E. X. sa o R. nestará, že sa túla po nociach a potom spí celý deň a že o R. sa musí starať ona a jej ďalšia dcéra R. X.. R. L. v súčasnosti chodí do 3.C triedy ZŠ P. O. X. v B. na sídlisku O.. Za tri roky jeho školskej dochádzky do dnešného dňa sa E. X. s ním učila iba raz, a to prvoukou a aj vtedy s ním napísala zle domácu úlohu. Veľakrát povedala, že ona nemá čas sa so synom určiť a nech si domáce úlohy urobí so svojím otcom, ktorý jej ho potom odovzdá. Opakovane odmietla zobrať si školské učebnice a zošity maloletého R. a robiť s ním domáce úlohy. Nezaujímajú sa, do akej školy a triedy R. chodí, akých má spolužiakov, kamarátov, učiteľku, či školské výsledky. Nebola nikdy na rodičovskom združení. Svoj čas so synom matka trávi návštevami fitness, svojich príbuzných, reštaurácií, pozeraním televízie a hraním počítačových hier. R. dáva často spať až po 22.00 hod., hoci vie, že chodí spať o 20.00 hod. Matka odovzdáva otcovi R. zafúľaného a v špinavom oblečení. Nikdy mu oblečenie nevyprala, a ani mu nikdy nekúpila nové oblečenie.

19. Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

20. Zdôraznila, že napadnutý rozsudok okresného súdu bol vydaný ako vecne a právne správny, v ktorom súd formuloval odôvodnenie spôsobom zodpovedajúcim základným pravidlám logického a jasného vyjadrovania a spíňa základné gramatické, lexikálne i štylistické hľadiská. S poukazom na ust. §

34 CMP matka uviedla, že ustanovenia Civilného sporového poriadku o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkov procesnej obrany a koncentracii konania sa v konaniach podľa tohto zákona nepoužijú. Podľa § 35 a nasl. CMP je súd povinný zistiť skutočný stav veci, vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci a ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne, pričom názor maloletého zisťuje súd spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a vyspelosti a podľa povahy veci zisťuje súd názor maloletého bez prítomnosti iných osôb. Otec nikdy v konaní nenavrhol vykonanie znaleckého dokazovania, no v odvolaní neustále tvrdí, že pravda je len to, čo tvrdí on a všetko preukáže znaleckým dokazovaním znalcom z odboru detská psychológia. Súd viedol vec a vykonal dokazovanie v najlepšom záujme dieťaťa a v zmysle ustanovení CMP riadne a zákonne vecne správne rozhodol a náležite odôvodnil svoje rozhodnutie. Matka preto považuje odvolanie otca za nedôvodné. Obsahom odvolania je i námietka, že súd nevykonal návrhy právneho zástupcu otca a má preukazovať skutočný stav veci nejakými prehláseniami skonštruovanými po rozhodnutí súdu vo veci samej s odôvodnením, že žiadne tvrdenia matky nie sú pravdivé. Dieťa má právo na zachovanie väzieb s oboma rodičmi a nie je dôvod na zužovanie stretávania matky so synom. Súd rešpektuje záujem maloletého dieťaťa, najmä jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Konajúci súd vyhodnotil návrhy zástupcu otca na doplnenie dokazovania za nadbytočné a nič vo veci nepreukazujúce, z ktorého dôvodu ich nevykonal. Konal teda správne a zákonne, no najmä v záujme maloletého a hospodárnosti konania. Kolízny opatrovník niekoľkokrát vykonal pohovor s matkou a vedel, kde býva a tiež, že má vytvorené podmienky na stretávanie so synom a jeho výchovu. Obsahom odvolania otca, (a to napriek tomu, že je zastúpený advokátom), je len osočovanie matky s cieľom ponížiť ju a vykresliť ju pred odvolacím súdom ako neschopnú. Podľa jej názoru správanie zástupcu otca nie je v súlade s advokátskou etikou, preto to bude musieť preveriť i Slovenská advokátska komora. Matka syna porodila a vychovávala počas rodičovskej dovolenky. Otec absolútne nevedel, čo je starostlivosť o dieťa. V momente, keď sa matka s otcom dohodla, že syn bude zverený do jeho opatery, (pretože matka mala záujem zdržiavať sa dlhšiu dobu v zahraničí a nechcela synovi meniť prostredie, na ktoré bol zvyknutý, ako aj jazyk), sa podľa tvrdení otca stala matka neschopnou, bez rodičovských návykov. Všetko, čo otec prostredníctvom zástupcu tvrdí v odvolaní, matka na pojednávaní vyvrátila, o čom svedčí aj záznam z pojednávania. Syn je vždy čistý, riadne oblečený, má riadne jedlo, chodí riadne spať, matka s ním chodí cvičiť, má pohyb, hrajú sa a učia spolu. Teda má všetko, čo má mať dieťa v jeho veku. Maloletý R. sa matky nikdy nebál, pretože na to nemal dôvod. Naopak, chcel byť s matkou viac, no po poslednom pojednávaní sa bojí čokoľvek povedať, na všetko povie, že nevie a nevie, čo povie na to otec. U matky syn nikdy nebol v strese, naopak, ako sa otec dozvedel, že R. chce tráviť viac času s matkou, neustále robí všetko proti ich stretnutiam. Práve v čase styku matky s otcom otec naplánuje R. spoločný výlet len preto, aby mu skrátil stretávanie s matkou. Matka nechce synovi robiť prieky, a preto súhlasí, aby šiel s otcom na výlet, no otec to zneužíva. S rodičmi otca maloletého R. matka nie je v príbuzenskom ani v obdobnom pomere. Preto nemá povinnosť zákonnú či morálnu s nimi komunikovať. Vie však, že starostlivosť o syna vykonávajú práve oni, pretože otec matke syna nikdy neodovzdal, ale posielajú ho výťahom len starí rodičia. Matku k dverám bytu nikto nepustí. Rozsah stretávania sa so synom tak ako ho upravil súd prvej inštancie je v najlepšom záujme maloletého. Naopak, návrh zúžiť styk podaný otcom súd správne zamietol, pretože práve takýto návrh otca bol šikanóznym a odporujúcim záujmu a právam maloletého R.. To, že otec maloletého R. nemôže znieť, že sa matka nikdy za neho nevydala, nemôže byť na príťaž R.. Napokon, otec je už ženatý a ako matka vie, býva so svojou manželkou v R.. Syn väčšinu času okrem školy trávi len so starými rodičmi. Záver opravného prostriedku otca preukazuje len to, že cieľom podaného odvolania je dosiahnutie pozitívneho výsledku pre otca bez akejkoľvek ochrany záujmu maloletého syna.

21. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny v celom rozsahu potvrdiť.

22. Uviedol, že pohovor s maloletým bol vykonaný dňa 17.09.2018, kedy prišiel na ÚPSVaR v Tvrdošine spolu s otcom Y. L.. Tento pohovor bol vykonaný bez prítomnosti otca. Záznam z rozhovoru je podpísaný maloletým R.. Dieťa uviedlo, že maminu má rád a chce sa s ňou stretávať. Následne bol dňa 09.08.2019 maloletý R. vypočutý aj na súdnom pojednávaní. Maloletý dokázal na primerane a vhodne položené otázky zrozumiteľne odpovedať. Nepovedal však nič, čo by bolo v neprospech matky. Dňa 06.12.2019 kolízny opatrovník telefonicky kontaktoval otca maloletého s otázkou, prečo v odvolaní tvrdí, že kolízny

opatrovník sa do dnešného dňa nestretol s maloletým R. a nezisťoval jeho názor na stretávanie sa s matkou. Otec maloletého povedal, že on niečo také nepovedal, že sa asi niekto pomyľil. Potvrdil, že s maloletým bol osobne na úrade, kde bol s ním vykonaný rozhovor. Šetrenie u matky vykonal kolízny opatrovník v byte na T. ulici v B., kde bolo všetko zariadené tak, aby maloletý mal kde spať, písať úlohy. Byt bol udržiavaný v čistote. Pokiaľ ide o byt na R., v tomto byte vykonal kolízny opatrovník šetrenie. Byt je čistý, vymaľovaný a zariadený. Maloletý má kde spať, prípadne sa pripravovať do školy. Ako opatrenie pre zlepšenie komunikácie medzi rodičmi kolízny opatrovník obidvoch rodičov zaradil do mediácie, ktorú vedie JUDr. L..

23. Dňa 19.11.2019 Okresný súd Námestovo vydal opravné uznesenie č.k. 1P/54/2017-116, ktorým upravil I. výrok rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/54/2017-80 zo dňa 09.08.2019 konkrétne opravil krstné meno maloletého dieťaťa, a to tak, že opravovaný výrok má správne znieť: Súd mení rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 1P/53/2015 zo dňa 18.03.2016 v znení rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoP/28/2016 zo dňa 28.09.2016 vo výroku o úprave styku tak že, matka je oprávnená stretávať sa s mal. R. každý víkend v nepárnom týždni vždy od piatku od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod a v párnom týždni každú stredu v čase od 15.00 hod. do štvrtka do 18.00 hod.; počas vianočných sviatkov v párnom roku vždy od 13.00 hod. dňa 23.12. do 17.00 hod. dňa 25.12.; počas novoročných sviatkov v nepárnom roku vždy od 10.00 hod. dňa 31.12. do 16.00 hod 03.01.; počas letných prázdnin prvé dva júlové týždne od pondelka od 10.00 hod. do nedele do 18.00 hod., a prvé dva augustové týždne od pondelka od 10.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že otec maloletého dieťaťa je povinný maloleté dieťa na styk s matkou riadne pripraviť a v určenom čase mal. dieťa riadne pripravené odovzdať matke v mieste bydliska otca a matka mal. dieťaťa je povinná v určenom čase mal. dieťa odovzdať v mieste bydliska otca. Rodičia sú povinní bezodkladne navzájom sa informovať o objektívnych prekážkach brániacich uskutočneniu styku s dieťaťom počas stanovenej doby (výrok I.). Ostatné časti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 1P/54/2017-80 zo dňa 09.08.2019 zostávajú nezmenené (výrok II.).

24. Súd prvej inštancie totiž zistil, že pri vyhotovovaní písomnej verzie rozsudku došlo k zrejmej chybe v písaní v súlade s ust. § 224 CSP a § 234 ods. 2 CSP vydal opravné uznesenie, ktorým odstránil zrejmu nesprávnosť, ku ktorej omylom došlo pri vyhotovovaní písomného vyhotovenia rozsudku. Na túto chybu upozornil súd otec maloletého vo svojom odvolaní proti napadnutému rozsudku. Maloleté dieťa má krstné meno „R.“, a nie „R.“.

25. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletého, a to proti jeho obom výrokom, ktorý sa domáhal jeho potrebné zrušenia a vrátenia okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súčasne si otec uplatnil voči matke nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

26. Odvolateľ poukázal na ust. § 219 ods. 4 CSP a fakt, že zo zvukového záznamu z pojednávania konaného dňa 09.08.2019 je zrejmé, že na tomto pojednávaní súd vyhlásil rozsudok, v ktorom bolo uvedené krstné meno maloletého dieťaťa „R.“, a nie „R.“, ktoré nie je krstným menom syna účastníkov konania a ktoré bolo uvedené i v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku. Písomné vyhotovenie rozsudku je teda zhodné s rozsudkom, ktorý súd vyhlásil na pojednávaní 09.08.2018, ktorým je súd viazaný. Vydaním napadnutého opravného uznesenia súd neoprávnene opravil vyhlásený rozsudok. Otec maloletého vo svojom odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/54/2017-80 zo dňa 09.08.2019 nežiadal vydať opravné uznesenie. Bez toho, aby si súd vypočul zvukový záznam z pojednávania konaného dňa 09.08.2019 súd tak neoprávnene opravil krstné meno jeho syna z mena „R.“ na meno „R.“ Chybu v krstnom mene maloletého nie je možné napraviť, jediným procesne správnym riešením je zrušenie napadnutého rozsudku odvolacím súdom. Otec ďalej namietal, že vo svojom odvolaní proti rozsudku vydaného vo veci Okresného súdu Námestovo sp.zn. 1P/54/2017 poukázal i na nesprávne uvedenie predmetu tohto konania v záhlaví písomného vyhotovenia rozsudku, keď rozhodol v konaní o návrhu na úpravu styku a rovnako nesprávny je takýto predmet konania uvedený aj v opravnom uznesení. Touto skutočnosťou sa už konajúci súd vôbec nezaoberal. Je zrejmé, že súd si neujasnil, čo bolo predmetom tohto konania, napriek tomu vo veci konal a rozhodol. Zároveň podľa § 224 CSP otec vo svojom opravnom prostriedku podal i návrh na vydanie opravného uznesenia rozsudku i opravného uznesenia, aby súd opravil nesprávne označenie predmetu tohto súdneho konania v jeho záhlaviach. Vo svojom odvolaní proti rozsudku otec tiež poukázal na to, že v záhlaví rozsudku je nesprávne uvedený ako zástupca matky JUDr. Andrej Bryja, advokát, a to z dôvodov identických, ako je to uvedené v odvolaní proti rozsudku. Okrem toho vo výroku č. I. napadnutého opravného uznesenia súd nepoužil úvodzovky, čím spôsobil zmätočnosť a neurčitosť tohto rozhodnutia. Podľa názoru odvolateľa

napadnuté uznesenie bolo vydané v rozpore s ustálenou judikatúrou publikovanou pod č. R 37/1969. Nie je tiež pravdivé tvrdenie súdu uvedené v bode 5. odôvodnenia opravného uznesenia, že súd zistil pri vyhotovovaní písomnej verzie rozsudku, že naozaj došlo k chybe v písaní, a preto vydal toto opravné uznesenie v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami. Z argumentácie otca v tomto odvolaní je zrejmé, že nedošlo k zrejmej chybe v písaní a pri vyhotovovaní písomnej verzie rozsudku. Vyhláseným rozsudkom bol totiž súd viazaný. Opravné uznesenie súdu bolo tak vydané v rozpore s článkom 2 ods. 2 Ústavy SR. Napokon otec namietal nespreskúmateľnosť napadnutého uznesenia. Vzhľadom na odvolacie námietky otca a jeho návrhy na vydanie opravných uznesení je nesprávnym aj výrok č. II. napadnutého opravného uznesenia.

27. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca zopakoval svoju argumentáciu prezentovanú vo vyjadrení k odvolaniu otca proti napadnutému rozsudku. Navrhol rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením ako vecne správny potvrdiť.

28. Otec vo svojej odvolacej replike zo dňa 03.02.2020 zopakoval svoju argumentáciu prezentovanú v odvolaní proti rozsudku. Akcentoval, že jeho advokát síce sám napísal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie, ale písal ho podľa informácií a výslovných pokynov a inštrukcií svojho klienta (otca). Zopakoval, že jeho tvrdenia na adresu matky sú pravdivé. Navrhol, aby odvolací súd na odvolacom pojednávaní matku vypočul a zistil by, že jej výpovede sú v rozpore s výpoveďami, ktoré boli prezentované v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 1P/53/2015. Matka opakovane otcovi povedala, že uspel v predošlom súdnom konaní o maloletom, pretože podplatil sudcov. Otec preto zvažuje podanie trestného oznámenia voči jej osobe. Tvrdenia matky vo vyjadrení k odvolaniu označil otec za nepravdivé. Bol to práve on, ktorý vychoval syna od narodenia, v noci k nemu vstával, prebaľoval ho a pripravoval mu jedlo a poskytoval starostlivosť. Matka síce bola na rodičovskej dovolenke, o syna sa však riadne nestarala. Matka otca maloletého a syna viackrát vyhodila z prenájmov, v ktorých spoločne bývali, a preto museli chodiť bývať k otcovým rodičom (starým rodičom maloletého). Prikladom údajnej starostlivosti matky o maloletého je skutočnosť, že dňa 09.04.2012 bol maloletý veľmi chorý, musel byť hospitalizovaný v Hornooravskej nemocnici s poliklinikou v Trstenej. Pre otca ako pre muža nemali v nemocnici izbu, a preto musel ísť po matku maloletého. Matka však otca v ten deň fyzicky napadla a otec ju veľmi dlho musel presvedčať, aby išla ležať s maloletým do nemocnice. Následne z nemocnice odišla a nechala syna v nej samotného. Otec si nikdy nechcel matku maloletého vziať za manželku, ani ju nepožiadaval o ruku. Žil s ňou v spoločnej domácnosti, pretože mali spoločné dieťa. Toto spoluzitíe však bolo neznesiteľné a maloletý situáciou v domácnosti trpel. Odvtedy sú vzťahy medzi maloletým a matkou zlé. Matka opakovane otcovi vulgárne nadávala a fyzicky ho napádala (hádzala po ňom rôzne predmety). Prejav jej nenávisťi voči osobe otca sa začali stupňovať po tom, ako zistila, že sa otec chce oženiť so svojou súčasnou manželkou. Napriek tomu, že matka aj aktuálne dva týždne v mesiaci pracuje vo Švajčiarskej konfederácii, požiadala o zníženie výživného na maloletého. Matka maloletého svojím doterajším správaním a konaním otca ani jeho príbuzných nepresvedčila, že má skutočný záujem o syna a že sa dokáže oňho dobre postarať. Všetky vyjadrenia otca i maloletého prekrúca vo svoj prospech. Z vyjadrení kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa v priebehu konania je zrejmé, že neháji záujmy maloletého dieťaťa, ale jeho matky, keďže ide o ženu, ktorej dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Otec opätovne navrhol, aby si odvolací súd vyžiadal a oboznámil sa s celým spisom kolízneho opatrovníka. Ak by kolízny opatrovník vykonal kontrolu u maloletého počas víkendov, zistil by, že dieťa je často samo. Kolízny opatrovník sa vo svojom vyjadrení zo dňa 11.12.2019 vôbec nevyjadril ku skutočnostiam, ktoré otec uviedol vo svojom opravnom prostriedku proti napadnutému rozsudku. Nie je preto zrejmé, na základe akých skutočností navrhuje rozsudok okresného súdu potvrdiť. Má pritom vedomosť, že mediátorka JUDr. B. L. už ukončila mediáciu s tým, že nemá zmysel, pretože vzťahy medzi rodičmi maloletého sú vážne narušené z dôvodu správania matky maloletého. Otec opätovne uviedol, že v konaní súdu prvej inštancie je množstvo procesných pochybení, ktoré sú vždy v prospech matky a v neprospech otca. Podľa jeho názoru aktuálne sú preto dané dôvody na zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie. Matka ani vo vyjadrení zo dňa 13.12.2019 neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti, na základe ktorých by mohol odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdiť. Ďalej otec uviedol, že súd prvej inštancie doposiaľ nerozhodol o jeho návrhu na vydanie opravného uznesenia, ktoré je súčasťou jeho odvolania zo dňa 23.02.2019, ktoré podal proti opravnému uzneseniu Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/54/2017-116 zo dňa 19.11.2012. Na základe uvedených skutočností sa otec domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia a v prípade úspechu vo veci si uplatnil voči matke nárok na náhradu trov konania.

29. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení zo dňa 13.02.2020 uviedol, že rodičia maloletého R. boli zaradení do mediácie, ktorá nebola úspešná, keďže sa nevedeli dohodnúť v podstate na ničom a ich konflikty budú naďalej pretrvávajúť. Skonštatovala to vo svojej správe na záver mediátorka JUDr. Mgr. B. L. a mediácia bola z tohto dôvodu ukončená. Toto opatrenie bolo ponúknuté rodičom zo strany kolízneho opatrovníka pre zlepšenie ich vzájomnej komunikácie. Maloletý R. pri vypočutí u kolízneho opatrovníka dňa 17.09.2018 vyjadril svoj názor. Tak ako vždy kolízny opatrovník vypočuje matku a rovnako aj otca, keď prídu na ÚPSVaR. Kolízny opatrovník nezastupuje rodičov - na to majú svojich právnych zástupcov, ale zastupuje dieťa a jeho najlepší záujem. Na základe uvedeného kolízny opatrovník opätovne navrhol rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením ako vecne správny potvrdiť.

30. Matka vo svojom vyjadrení zo dňa 29.02.2020 poprela tvrdenia otca o tom, že by ho fyzicky napádala a že by sa o dieťa nestarala. Zdôraznila, že od malička sa o syna starala sama, pretože otec pracoval v Nemecku alebo Čechách. Vypomáhala jej matka, sestra a občas rodičia otca (starí rodičia maloletého). R. v otec nerešpektuje právoplatnú súdnu úpravu styku matky so synom a vytvára rôzne prekážky na jeho realizáciu. Aj aktuálne s výchovou R. pomáhajú otcovi jeho rodičia i jeho manželka B. L.. Otec matku v čase spolužitia v spoločnej domácnosti fyzicky neustále napádal a psychicky týral. Keď už nebývali u matky pani X., ale v podnájme, otec zobral všetko zariadenie odtiaľ a nechal matku i so synom bez všetkého, nič jej nechcel na syna platiť. Matka zatiaľ žila len z materskej a z finančnej výpomoci svojej matky. Kým sa k otcovi nevrátila, ničím jej neprispieval. Dokonca otec jej zobral postieľku pre syna, práčku a vôbec ho nezaujímalo, že syn nemá čo do úst. Matka tak ostala odkázaná len na pomoc svojej sestry a matky. Uviedla tiež, že v čase, keď bola v 8. mesiaci tehotenstva ju otec kopal do brucha. Po tom, ako si matka našla priateľa, otec jej povedal, že ak sa k nemu nevráti, zničí ju a postará sa, aby dieťa nemala a bude naň platiť také peniaze, že sa radšej obesí, ako jej brat. Otec tiež fyzicky napadol priateľa matky - R., čo si vyžiadalo aj ošetrovanie v nemocnici. Uvedené sa skončilo konaním na priestupkovom úrade v Trvrdošine. Nakoniec však toto stíhanie matka stiahla spolu s priateľom, keďže nechcela mať ďalšie rozbroje s otcom maloletého. Otec však naďalej chodieval matke pod okna nadávať a vykrikovať, dosť dlhú dobu ju sledoval a tiež napadol jej mamu a urážal jej rodinu. Matka sa už dávno snaží, aby dieťa navštevovalo psychológa, s čím otec nesúhlasí. Naopak, v konaní stále nepravdivo uvádza, že matka nesúhlasí s vykonaním znaleckého dokazovania. Práve tento dôkaz by však preukázal, ako otec manipuluje s maloletým R.. Keďže syn bol zverený otcovi do osobnej starostlivosti, R. sa bojí rozprávať hlavne o matke, ktorú otec so svojou rodinou sa snaží v jeho očiach i v očiach okolia vykresliť ako nemožnú a najhoršiu. Matka už po rokoch nechce znášať neustále obvinenia a urážky zo strany otca a jeho rodiny. Je len logické, že súd vyhovel jej návrhu na rozšírenie styku s maloletým synom. Aktuálne už matka nepracuje vo Švajčiarsku. Zamestnala sa v Námestove. Následne však bola nútená živnosť zrušiť z dôvodu nedostatku práce a aktuálne si hľadá prácu novú. Matka sa o maloletého R. starala od jeho narodenia, keďže otec väčšinu času trávil pracovne v Nemecku alebo v Čechách, čo bolo aj v konaní preukázané. Domov chodieval na víkendy a niekedy na týždeň. I keď jej so synom pomáhal, vzťahy medzi nimi neboli normálne. Celá opatera o maloletého však v tom čase bola na matke, ktorej pomáhali sestra a mama, ako aj svokrovci. Jej matka jej však pomáhala intenzívnejšie, keď si dorábala externe maturitné štúdium, ktoré úspešne aj dokončila. Otec jej v tom čase finančne skoro nič neprispieval, ak áno, nechal jej 30,00 Eur, čo nevystačilo poriadne na mlieko ani plienky. Všetky vyšetrenia u lekárov absolvovala s maloletým matka. Aj počas jeho hospitalizácie bola s ním v nemocnici matka, a nie otec. Tvrdenie opaku sa nezakladá na pravde. Matka poprela, že by otcovi vulgárne nadávala a bila ho. Vždy sa len snažila brániť voči jeho fyzickým útokom, urážkam a nadávkam. Bolo tomu aj v prípade posledných spoločných Vianoc, keď mal R. tri roky. V tom čase sa matka rozhodla, že už s otcom spolužitie neobnoví. Chcela, aby z ich syna vyrástol slušný človek. Všetko, čo otec o starostlivosti matky o syna uvádza, sú nezmysly. U nej je o syna vždy riadne postarané, navarené, má čisto a stará sa o neho. Matka „nehucká“ dieťa proti otcovi a jeho rodine, tak ako to robí on. Keď je syn s ňou, nikdy nemá problém byť aj s jej rodinou. Matka sa s dieťaťom poctivo učí a dieťa chodí do školy pripravené. Keď však príde syn ku nej, býva zanedbaný a neupravený, nemá ostrihané nechty, nie je umytý a všetko dáva do poriadku ona. Mediácia medzi rodičmi sa skončila len z toho dôvodu, že otec sa na určené termíny nedostavoval a stále sa vyhovárал, že ho mediátorka o novom termíne neupovedomila.

31. Otec vo svojom vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka zo dňa 13.01.2020 poukázal na právnu úpravu CMP, CSP, Dohovoru o právach dieťaťa, Ústavy SR, ako aj Zákona o rodine, konštatujúc, že súd má v tomto konaní konať v najlepšom záujme dieťaťa. Podľa jeho názoru súd nekonal v tejto veci dostatočne rýchlo, konanie trvá už dva roky a päť mesiacov. Opätovne tvrdil, že kolízny opatrovník vo

svojich vyjadreniach uvádza zjavne nepravdivé tvrdenia, keď priznal, že počas tohto súdneho konania vykonal s dieťaťom iba jeden pohovor, a to dňa 17.09.2018. Odvolací súd by si mal záznam z tohto pohovoru vyžiadať od neho. V tom čase mal maloletý R. 7 rokov a 5 mesiacov a začal navštevovať 2. ročník ZŠ. Vyjadrenie v štýle „maminu mám rád a chcem sa s ňou stretávať“ je bez jeho bližšieho vysvetlenia a ozrejmenia u takéhoto malého dieťaťa a podľa názoru otca je úplne nepostačujúci a svedčí o formálnom pohovore s maloletým. Navyiac, tento pohovor bol realizovaný v priestoroch ÚPSVaR Tvrdošín a trval maximálne 15 minút. Pracovníčka, ktorá s ním pohovor realizovala (Bc. T. T.) bola preňho neznáma osoba a znemožnila otcovi, aby bol prítomný pri tomto pohovore s maloletým. Menovaná nedokázala k maloletému vytvoriť správny prístup, pretože nerešpektovala jeho vek a rozumovú úroveň. Podľa názoru otca pohovor mohol byť vykonaný v domácom prostredí, kde by sa maloletý odviazal a vyrozprával sa. Pracovníci kolízneho opatrovníka odmietli otca oboznámiť s obsahom úradného záznamu. Dieťa v tomto veku sa dá ľahko ovplyvniť a podpíše všetko, čo mu nejaká autorita prikáže. Otec preto namietal pravdivosť a hodnovernosť úradného záznamu zo dňa 17.09.2018, ktorý doposiaľ nebol súdu predložený. Otcovi je známe, že Bc. T. T. neabsolvovala žiadnu odbornú prípravu na takýto druh činnosti a že kolízny opatrovník nemá žiadnu metodiku ani nijaké procedurálne pravidlá na takúto činnosť. Kolízny opatrovník vôbec nepozná súčasné záujmy maloletého, a preto logicky nemôže dieťa zastupovať a presadzovať jeho záujmy v tomto konaní. Od pojednávania konaného dňa 09.08.2019 uplynulo už niekoľko mesiacov a kolízny opatrovník sa o názory dieťaťa vôbec nezaujíma. Od Bc. T. T. má otec vedomosť, že kolízny opatrovník opakovane vykonáva s matkou pohovory, hoci v tomto konaní zastupuje maloletého, a nie matku. Pracovníci kolízneho opatrovníka pri týchto pohovoroch radia matke, čo má robiť, aby uspela v tomto súdnom konaní a tiež v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 4P/22/2019 o zníženie výživného na maloletého. Odvolací súd po oboznámení sa so spismi Okresného súdu Námestovo sp.zn. 1P/53/2015 a sp.zn. 4P/22/2019 a spisom kolízneho opatrovníka o maloletom sám zistí, že kolízny opatrovník koná v rozpore so záujmami maloletého, naopak, že koná v záujme jeho matky. Navyše, kolízny opatrovník účelovo neuviedol, že už dňa 29.11.2019 mediátorka JUDr. B. L. ukončila mediáciu s tým, že nemá zmysel, pretože vzťahy medzi rodičmi maloletého sú vážne narušené z dôvodu správania matky maloletého. Dôkazom toho je neadekvátne správanie sa matky maloletého dňa 29.09.2019 v prítomnosti maloletého a jej konanie voči nemu. V zápisnici z pojednávania konaného dňa 09.08.2019 nie je zaznamenaná výpoveď maloletého. Podľa informácií otca však maloletý nepovedal nič v prospech matky. Pri výsluchu otca a jeho matky D. L. sa preukáže, že maloletý po skončení svojho výsluchu v predmetný deň čakal spolu s D. L. pred pojednávacou miestnosťou na otca a na jej výsluch. Súd a ani Bc. T. nič starej matke nevysvetlili, nevypočuli ju a ani ju neposlali zo súdu preč. Pre maloletého bol jeho výsluch dňa 09.08.2019 veľmi stresová a záťažová situácia. Až na pojednávaní konanom dňa 09.08.2019 kolízny opatrovník od otca zistil, že matka maloletého si kúpila nový byt v B. na sídlisku R.. Je logické, že tak nemohol vykonať šetrenie v tomto byte. Z bytu B. na ulici T. sa matka maloletého odsťahovala v minulom roku. Kolízny opatrovník sa vôbec nevyjadruje k udalosti zo dňa 29.09.2011 ani k správaniu matky voči maloletému, navyiac predmetné byty riadne vo svojich vyjadreniach nešpecifikoval.

32. Prípisom zo dňa 23.09.2020 krajský súd v súlade s ust. § 382 CSP vyzval účastníkov a kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa, aby sa v stanovenej lehote troch dní vyjadrili k novej aplikácii ust. § 36 ods. 1, § 24 ods. 4, § 25, § 26, § 37 ods. 2 písm. d) a článku 6 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v platnom znení, ako aj ust. § 217 ods. 1 vety prvej CSP, § 38 a § 121 CMP, ktoré doposiaľ pri doterajšom rozhodovaní veci neboli použité. Zároveň vyzval matku i otca, aby v stanovenej lehote sa vyjadrili, či sú ochotní podrobiť sa výchovnému opatreniu za účelom dosiahnutia pozitívnej komunikácie medzi rodičmi, t.j. aby sa obidvaja rodičia podrobili odbornému psychologickému poradenstvu, ktoré sa bude vykonávať na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, ktoré by odvolací súd nariadil v súlade s ust. § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine.

33. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca proti rozsudku zo dňa 28.09.2020 uviedol, že pri výkone rodičovských práv a povinností rešpektoval právo dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu s oboma rodičmi tak, aby to bolo v najlepšom záujme dieťaťa, aby zostali zachované citové väzby a aby ostala zachovaná stabilita výchovného prostredia. Z tohto dôvodu odporúčal rozšírenie styku maloletého s matkou. Dieťa má právo spoznávať aj toho rodiča, ktorému nebolo zverené. Kolízny opatrovník zistil, že matka si pre dieťa chodí pravidelne, dodržiava rozsudok súdu. Rodičia sa však často nevedia dohodnúť, ich komunikácia nie je dobrá a to aj napriek tomu, že absolvovali poradensko-psychologické služby ÚPSVaR Námestovo u psychologičky Mgr. Y. ešte v roku 2015. V roku 2019 boli zaradení do mediácie od 26.07.2019 do 30.11.2019, ktorá nebola úspešná, najmä preto, že rodičia sa nevedeli dohodnúť takmer

na ničom. Maloleté dieťa R. L. je zaradený ku psychológovi do Centra pedagogicko-psychologického poradenstva na Medvedzí. Výstup zatiaľ nie je známy. So zaradením maloletého ku psychológovi súhlasili obaja rodičia. Obaja rodičia prijali ponuku na psychologické poradenstvo, ktoré absolvujú na ÚPSVaR Námestovo. Snaha o nápravu komunikácie je zrejmá zo strany oboch rodičov. Na základe uvedeného kolízny opatrovník navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

34. V prílohe kolízny opatrovník pripojil následne dňa 30.11.2019 i správu mediátorky JUDr. Mgr. B. L.. Obidvaja rodičia prišli na spoločné mediáčne stretnutia a súhlasili s mediáciou. V čase mediácie bolo už vydané rozhodnutie o úprave styku matky s maloletým R., čo malo vplyv na priebeh celej mediácie. Na úvodnom stretnutí sa rodičia stretli a toto bolo veľmi búrlivé, pretože ich postoj a návrhy sa diametrálne odlišovali. Matka maloletého sa snažila otcovi vysvetliť, aby sa už nevracal dozadu, hodnotila pozitívne jeho rodičovské kvality a to, že sa o syna dokáže postarať. Apelovala len na neho, aby už na toto obdobie zabudol a zameral sa na budúcnosť. Otec zostal vo svojich názoroch nekompromisný, poukazoval na to, že matka ho so synom nechala a on sa musel o všetko postarať a teraz chce už syna, ktorý je vychovaný a nič mu nechýba. Následné mediáčne stretnutia prebehli oddelene. Medzi rodičmi opätovne rezonoval konflikt pre drahšie hračky, ktoré matka kúpila synovi a otec jej ich nechce vrátiť. Bola privolaná polícia, rodičia sa opätovne nedokázali dohodnúť. Mediátorka riešila otázku preberania a odovzdávania maloletého dieťaťa a nadviazanie kontaktu medzi rodičmi a komunikáciu. Matka uviedla, že ona sa aj snažila, ale otec s ňou komunikovať odmieta, alebo dieťa odovzdávajú starí rodičia. Potvrdila, že by chcela ísť so synom ku psychológovi, otec s tým súhlasí, ale nevedia sa dohodnúť na psychologičke. Na poslednom mediáčnom stretnutí otec uviedol, že sa oženil. Matka vraj na styk so synom nechodí a pokiaľ vie, pracuje v zahraničí. Mediácia nebola úspešná, rodičia sa nevedeli dohodnúť v podstate na ničom a ich konflikty budú naďalej pretrvávať.

35. Matka vo svojom vyjadrení zo dňa 01.10.2020 vyjadrila súhlas s aplikáciou zákonných ustanovení, ktorých aplikáciu navrhol odvolací súd, v zmysle ktorých okresný súd doposiaľ postupoval a aj v zmysle nich vykonával dôkazy, vrátane výsluchu maloletého, čo je zrejmé z obsahu spisu, aj keď v samotnom rozhodnutí vo veci samej absentujú. Matka maloletého prejavila ochotu podrobiť sa výchovnému opatreniu za účelom dosiahnutia pozitívnej komunikácie medzi rodičmi navrhnutých súdom. Poukázala pritom na vyjadrenie kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa zo dňa 13.02.2020, v ktorom je už obdobné opatrenie uvádzané.

36. Otec vo svojom vyjadrení zo dňa 10.10.2020 zopakoval, že matka maloletému R. nejde dobrým príkladom ani vzorom, nakoľko často sa pred ním nespráva ako matka, pred maloletým sa vyjadruje vulgárne, nestará sa o neho a taktiež ho nevedie k školským a základným hygienickým potrebám. Otec opätovne vyslovil nesúhlas s rozšírením stretávania maloletého R. s matkou. Podľa jeho názoru matka vždy robila a bude robiť tak, ako to vyhovuje len jej a nedodržiava ani to, čo jej stanovil Okresný súd v Námestove. Ďalej otec poukázal na incident zo dňa 29.09.2019, ktorý sa odohral pri odovzdávaní maloletého R. na sídlisku O. XXXX/XX, kedy sa matka dopustila priestupku, kde poškodila dvere na byte u rodičov otca, a to tak, že do týchto dverí opakovane kopala, poškodila ozdobný veniec na dverách a pred maloletými deťmi mu vulgárne nadávala. Matka často používa vulgárne slová na adresu otca, pravidelne mu posieľa vulgárne správy. Nevedie syna k hygienickým návykom. Po víkendoch strávenom u matky sa otec dozvedá, že dieťa bolo celý víkend oblečené v tom istom oblečení ako odišlo od neho a v takom sa aj vracia. Sám otcovi povie, že mama mu neoprala (týka sa to ponožiek i spodného prádla). Keď sa u nej aj osprchuje, naspäť si dáva prádlo, ktoré mal na sebe. V dňoch 9.10. až 11.10.2020 si matka po syna vôbec neprišla. Matka sa s maloletým neučí, pokiaľ tak učinila, bola jej úloha s chybami a otec to musel so synom opravovať. Neraz sa stane, že keď je maloletý R. u svojej matky, ona ho zavedie ku svojej sestre alebo matke, kde maloletý strávi deň aj noc. V tom čase matka rieši asi svoje záujmy a vôbec ju netrápi, že by mala byť so svojím synom. Otec opäť uviedol, že R. nemá u matky navarené a je u nej suchú stravu, prípadne pizzu alebo hamburger, neraz sa stalo, že sa išli najesť k babke. Raz sa dokonca stalo, že maloletý R. utiekol matke, ktorá ho naháňala po sídlisku R. v B.. Otec sa vyjadril, že nemá problém podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu, hoci už sa obdobného poradenstva v minulosti rodičia zúčastnili a k ničomu to nevedlo. Podľa jeho názoru sa s matkou nikdy nedalo a ani sa nebude dať rozumne dohodnúť a normálne s ňou komunikovať. Matka vždy pri komunikácii používa len vulgárne slová, kričí do telefónu a nedá sa s ňou dohodnúť. Nehľadí na záujmy maloletého a robí všetko pre to, aby vyvolávala hádky a konflikty medzi rodičmi. Otec opakovane poukázal na narodeninový deň jeho otca, kedy napriek jeho žiadosti syna doviezla o hodinu a pol neskôr. Rovnako matka nebola ochotná dohodnúť sa s otcom na výmene víkendu, keďže víkend, ktorý mal maloletý stráviť u matky,

chcel otec stráviť so synom. Matka v čom čase celý víkend pracovala od rána do večera a syn s ňou musel sedieť vo fitnesscentre, kde pracovala a venovala sa zákazníkom. Na podporu svojich tvrdení otec k svojmu vyjadreniu pripojil rozhodnutia Okresného úradu Žilina, Odboru opravných prostriedkov, Referátu vnútorných vecí č. OÚ-ZA-OOP1-2020/02962-003 zo dňa 03.09.2020, ktorým uvedený správny orgán zamietol odvolanie matky a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Námestovo, Odboru všeobecnej vnútornej správy č. OÚ-NO-OVVS-2020/002015-16-P-K zo dňa 03.03.2020 týkajúceho sa incidentu zo dňa 29.09.2019 a spáchaného priestupku popísaného otcom vyššie. Rovnako pripojil do spisu aj záznam zo dňa 30.09.2019 spísaný na ÚPSVaR Námestovo.

37. Ďalšie podania účastníkov ani kolízneho opatrovníka neboli v tejto veci produkované.

38. Odvolací súd ďalej uvádza, že o obidvoch opravných prostriedkoch (t.j. tak o odvolaní otca proti rozsudku ako aj o jeho odvolaní proti opravnému uzneseniu) rozhodol jedným rozhodnutím - rozsudkom, keďže rozsudok i opravné uznesenie okresného súdu tvoria jeden celok.

39. Pred rozhodovaním v merite veci krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario, odvolanie otca proti opravnému uzneseniu podľa § 386 písm. c) CSP odmietol.

40. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

41. Na účely Civilného mimosporového poriadku sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len „účastník“) a konanie, ak z povahy veci nevyplýva inak (§ 2 ods. 2 CMP).

42. V zmysle ust. § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

43. Podľa ust. § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

44. Odvolanie je prípustné aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, okrem uznesenia, ktorým súd poveril účastníka zvolaním valného zhromaždenia podľa § 304 písm. f). Odvolanie je prípustné aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zrušení rozhodnutia o dedičstve, ak sa dodatočne zistí, že poručiteľ žije, alebo ak bolo zrušené jeho vyhlásenie za mŕtveho (§ 59 ods. 1, 2 CMP).

45. V prejednávanej veci podal otec maloletého odvolanie proti opravnému uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 1P/54/2017-116 zo dňa 19. novembra 2019, ktorým konajúci súd postupom podľa § 224 s použitím § 234 ods. 2 CSP ex offo opravil výrok I. rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/54/2017-80 zo dňa 09.08.2019 tak, že opravil krstné meno maloletého dieťaťa z nesprávneho „R.“ na správne „R..“ Ako už bolo uvedené vyššie, jednalo sa o opravné uznesenie vydané súdom bez návrhu (ex offo), ktorú skutočnosť nespochybnil ani odvolateľ vo svojom opravnom prostriedku. S poukazom na znenie ust. § 355 ods. 2 v spojení s § 2 ods. 1 CMP odvolací súd skúmal, či zákon proti takémuto rozhodnutiu odvolanie pripúšťa.

46. Civilný sporový poriadok vo svojom ustanovení § 357 CSP taxatívne vymenúva prípady, v ktorých pripúšťa možnosť podania odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie. Okruh uznesení, proti ktorým je prípustné odvolanie v mimosporových konaniach, zákonodarca „rozšíril“ v ust. § 59 CMP.

47. Podľa § 357 písm. f) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávostiach, okrem odôvodnenia.

48. V súdnej veci okresný súd napadnutým uznesením síce vydal opravné uznesenie, nekonal však na základe návrhu účastníkov konania, ale opravné uznesenie bolo okresným súdom vydané bez návrhu (ex offo). V ust. § 357 CSP zákonodarca jednoznačne špecifikoval prípady, v ktorých je odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie v súvislosti s opravným uznesením prípustné. Zákon teda nepripúšťa možnosť podať takýto opravný prostriedok proti opravnému uzneseniu v každom

prípade tohto procesného inštitútu, ako to *expressis verbis* uvádza napr. v § 357 písm. j) a n) CSP, ale len za situácie, ak súd rozhodol o návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávnostiach, okrem odôvodnenia. Zákonodarcu v danom prípade obmedzil možnosť podania odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie týkajúceho sa rozhodovania o opravnom uznesení, ktoré bolo vydané na podklade návrhu sporovej strany (účastníka konania).

49. Nakoľko ust. § 357 CSP, § 59 CMP a ani ďalšie ustanovenia Civilného mimosporového poriadku možnosť podať odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o opravnom uznesení vydanom *ex officio* neobsahuje, odvolací súd odvolanie otca maloletého postupom podľa § 386 písm. c) CSP odmietol.

50. Zároveň odvolací súd dodáva, že na neprípustnosti odvolania proti predmetnému uzneseniu nič nemení ani skutočnosť, že účastníci konania boli súdom prvej inštancie v napadnutom uznesení poučení o možnosti podať proti nemu odvolanie. Ani skutočnosť, že súd prvej inštancie nesprávne poučil účastníkov konania o prípustnosti opravného prostriedku proti napadnutému uzneseniu nezakladá ich procesnú legitimitáciu jeho uplatnenia, keďže jeho prípustnosť je *ex lege* vylúčená. Civilný sporový poriadok v ust. § 362 ods. 3 poskytuje stranám ochranu iba v prípade nesprávneho poučenia o neprípustnosti odvolania, ktorá spočíva v tom, že odvolateľ je oprávnený podať odvolanie v zákonom predĺženej trojmesečnej lehote plynúcej od doručenia odvolaním napadnuteľného rozhodnutia, čo však nie je situácia, ktorá vznikla v danom prípade. V prejednávanej veci teda nezaložil súd prvej inštancie možnosť podania odvolania nesprávnym poučením proti uzneseniu, proti ktorému je možnosť podania odvolania *ex lege* vylúčená.

51. Následne krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie otca proti rozsudku bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu podľa § 65 CMP s tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a toto rozhodnutie bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a *contrario*) vo výroku I. v spojení s opravným uznesením podľa ust. § 388 CSP a § 2 ods. 1 CMP zmenil spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia; a v časti výroku II. rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením podľa § 387 ods. 1 CSP s použitím § 2 ods. 1 CMP ako vecne správny potvrdil.

52. Pri svojom rozhodovaní odvolací súd vychádzal z ustanovení právnych predpisov citovaných ďalej, ktoré súd prvej inštancie opomenul uviesť v odôvodnení svojho rozhodnutia, hoci podľa nich postupoval. (Ako už bolo uvedené vyššie prípisom zo dňa 23.09.2020 krajský súd pred svojím rozhodovaním v súlade s ust. § 382 CSP vyzval matku, otca a kolízneho opatrovníka, aby sa k novej aplikácii označených právnych noriem vyjadrili, čo aj následne učinili).

53. V zmysle § 26 Zákona o rodine ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

54. Podľa § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“) rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a § 26 sa použijú primerane.

55. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi (§ 24 ods. 4 Zákona o rodine).

56. Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo, dohoda o styku s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvoze. V zmysle ust. § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvoze; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

57. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo zakáže styk maloletého dieťaťa s rodičom, ak nie je možné zabezpečiť záujem maloletého dieťaťa obmedzením styku maloletého dieťaťa s rodičom (§ 25 ods. 3 Zákona o rodine).

58. V zmysle § 25 ods. 4 Zákona o rodine, ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže na návrh niektorého z rodičov zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

59. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa použijú primerane (§ 25 ods. 5 Zákona o rodine).

60. Podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení, uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

61. Záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktorého sa ho týkajú (článok 5 veta prvá Zákona o rodine).

62. V zmysle § 38 ods. 1 CMP, ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne. V zmysle odseku 2 cit. zák. ust. názor maloletého zisťuje súd spôsobom zodpovedajúcim veku a vyspelosti. Podľa povahy veci zisťuje súd názor na maloletého bez prítomnosti iných osôb.

63. Rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, o výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery (§ 121 CMP).

64. Odvolateľ vo svojom opravnom prostriedku vo vzťahu ku skutkovými tvrdeniami len zopakoval svoju argumentáciu prezentovanú v prvoinštančnom konaní. Vyplýva z nej, že sa nestotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, tak ako boli prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

65. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo účastníka vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov

(§ 185 ods. 1 CSP), a nie účastníkov. Odvolacie námietky otca maloletého dieťaťa k spôsobu vyhodnotenia dokazovania, či nevykonaniu niektorých dôkazov okresným súdom z uvedených dôvodov krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné. Prvoinštančný súd vo svojom rozhodnutí uviedol dôvody, prečo v označenej veci rozhodol spôsobom špecifikovaným vo výrokovej časti jeho rozhodnutia, keď ku svojim záverom dospel v kontexte všetkých vykonaných dôkazov s prihliadnutím na individuálne okolnosti prejednávanej veci a k nej viažucu sa právnu úpravu. S prihliadnutím na obsah dokazovania vykonaného okresným súdom popísaný v odôvodnení jeho rozsudku, krajský súd len doplnil dôvody napadnutého rozhodnutia a následne pristúpil k jeho čiastočnej zmene (výrok I.) i čiastočnému potvrdeniu (výrok II.). Uvedený postup odvolacieho súdu je v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp.zn. IV. 350/2009 zo dňa 08.10.2009, podľa ktorého „...odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/2005, III. ÚS 264/2008, IV. ÚS 372/2008). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“.

66. V danej súvislosti odvolací súd uvádza, že z psychologického hľadiska je cieľom výchovy dieťaťa jednoznačne jeho všestranný vývoj na fungujúcu, citovo a psychosociálne zrelú osobnosť s produktívnou sociálnou orientáciou. Trávenie času s obomi rodičmi je pre dieťa mimoriadne dôležité z hľadiska jeho ďalšieho priaznivého psychického, fyzického a sociálneho vývoja. Dieťa potrebuje mať pocit, že hoci rodičia spolu nežijú a netravia spoločne čas ako rodina, nie je odmietané a že obaja rodičia ho milujú. Je v najlepšom záujme dieťaťa, aby trávilo čas s obomi rodičmi. Rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa majú rodičia. Záujmom dieťaťa nepochybne je, aby bolo predovšetkým v starostlivosti oboch rodičov, a ak to nie je možné, potom toho z rodičov, ktorý má k tomu lepšie predpoklady, okrem iného uznáva rolu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že aj ten druhý je dobrým rodičom. Rešpekt k právam iných je totiž jedným z predpokladov riadnej výchovy. Styk matky s dieťaťom, ktoré nie je schopné sa trvale fixovať aj na osobu, s ktorou nie je v dennom kontakte, je nevyhnutný na zachovanie emočných väzieb medzi rodičom a dieťaťom. Obidvaja rodičia sú povinní práva svojho dieťaťa nielen deklarovať, ale najmä rešpektovať a v maximálnej miere sa im prispôbiť. Iný postup je kontraproduktívny a vedie k odcudzeniu rodiča od dieťaťa a k ochladeniu ich vzájomných vzťahov, čo nie je vôbec žiaduce a v rozpore so záujmom dieťaťa. Rodič, na ktorého strane chýba ochota ku komunikácii a ktorý znevažuje druhého rodiča v očiach maloletého dieťaťa, či popiera rolu druhého rodiča vo výchove rozhodne nekoná v záujme maloletého dieťaťa, práve naopak. Je preto načase, aby otec svoje správanie k matke zmenil. Na psychiku dieťaťa totiž veľmi pôsobí nekomunikatívnosť rodičov pri jeho odovzdávaní, či ich vzájomné osočovanie pred maloletým dieťaťom i nadávky. Jedná sa o výrazne nežiaduci jav pre osobnostný vývoj a duševné zdravie maloletého. Je preto nevyhnutné v záujme dieťaťa tento negatívny stav zmeniť. U obidvoch rodičov je preto nutné vybudovať si vo vzájomných vzťahoch toleranciu, spoločnú vôľu a schopnosť spolu komunikovať a spolupracovať (a najmä nezapájať dieťa do svojich vzájomných problémov). Práve postoj otca pri výchove maloletého a jeho negatívny postoj k matke a jej novému partnerovi, bol dôvodom, prečo v posudzovanom prípade súd prvej inštancie upravil styk matky s maloletým v širšom rozsahu, ktorý zodpovedá zistenému skutkovému/skutočnému stavu zohľadniac najlepší záujem maloletého R.. Odvolací súd však s prihliadnutím na dlhodobu pretrvávajúcu vzájomnú konfliktnú komunikáciu rodičov maloletého dieťaťa pristúpil k modifikácii rozhodnutia prvoinštančného súdu vo výroku I. napadnutého rozhodnutia. Zároveň s prihliadnutím na rozsah dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie a ani súd odvolací nevzhladol dôvod na doplnenie dokazovania vo veci dôkazmi navrhovanými otcom. Tak ako v predchádzajúcom súdnom konaní otec a jeho príbuzní sa len snažia návrhmi na vykonanie dokazovania a rôznymi obštrukciami oddialiť meritórne rozhodnutie odvolacieho súdu. Otec tak postupoval i v predchádzajúcej veci Okresného súdu Námestovo vedenej pod sp.zn. 1P/53/2015, v ktorej Krajský súd v Žiline (vec vedená pod sp. zn. 6CoP/28/2016) vďaka jeho obštrukciám opakovane zrušoval termín verejného vyhlásenia rozsudku, keď jeho advokát pravidelne v učený termín ráno pred vyhlásením rozsudku podával nové podania vo veci, v ktorých očierňoval matku a predkladal v nich ďalšie dôkazy. Tvrdenia otca v uvedenom, ale aj aktuálnom konaní sú však v rozpore so skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie vykonaným dokazovaním a tieto sa nepotvrdili ani šetreniami kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa, ani výsluchom maloletého R.. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd postupoval správne, keď v súdnej veci nevykonal dôkazy navrhované otcom. Tieto by len zbytočne oddialili meritórne rozhodnutie súdu, no najmä by neboli v najlepšom záujme maloletého dieťaťa.

67. S prihliadnutím na individuálne okolnosti prejednávanej veci a výsledky dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie je síce správny výrok súdu o rozsahu styku matky s maloletým upravený v bode I. napadnutého rozsudku v spojení s jeho opravou vykonanou opravným uznesením č.k. 1P/54/2017-116 zo dňa 19. novembra 2019, ale v tejto súvislosti nebol súčasne riešený problém vzájomnej komunikácie rodičov a konfliktov, ktoré medzi nimi vznikajú v súvislosti s realizáciou styku matky s maloletým. Je len na škodu veci, že obidvaja rodičia absolútne rezignovali na obnovenie konštruktívneho dialógu najmä vo vzťahu k otázkam týkajúcich sa ich maloletého syna. Osočovanie matky zo strany otca a jeho príbuzných vôbec neprispieva k normalizácii vzťahov medzi rodičmi. Otec neustále popiera rolu matky ako rodiča pri realizácii výchovy maloletého R.. Tomuto záveru súdov obidvoch inštancií zodpovedajú i zistenia kolízneho opatrovníka, ako aj samotný pohovor s maloletým realizovaný jednak zo strany príslušného ÚPSVaR, ako aj konajúceho súdu. Maloletý R. je starší a má dobrý vzťah so svojou mamou. Preto je logické, ak súd rozšíril styk matky s dieťaťom a to aj s prihliadnutím na fakt, že matka aktuálne žije v B. a už nepracuje v zahraničí, tak ako to tvrdí otec. Ani nezrealizované stretnutie matky so synom z minulosti, najmä s prihliadnutím na zistený skutočný stav veci, (stalo sa tak raz a po predchádzajúcom oznámení matky), nemohli mať vplyv na zmenu rozhodnutia

prvoinštančného súdu o úprave styku odvolacím súdom. Je zrejme, že realizácii styku matky s dieťaťom snaží zabrániť i otec napr. tým, že synovi urobí iný program a on sám chcel si s matkou vymeniť termín jej stretnutia (styku) so synom. Pokiaľ by boli vzťahy medzi rodičmi pozitívne a ich dialóg ohľadne výchovy maloletého syna konštruktívny, nebolo by nutné, aby súd rozsudkom určoval rozsah styku matky s maloletým dieťaťom. Je nemysliteľné, aby otec, (ktorý stále osočuje matku a tvrdí, že nemá záujem stretávať sa so synom), súdom stanovený rozsah styku matky so synom ignoroval, ba dokonca snažil sa ho obchádzať návrhom na realizáciu styku v inom čase. Žiada sa dodať, že obidvaja rodičia sú povinní rešpektovať najlepší záujem dieťaťa a úpravu styku upravenú súdnym rozhodnutím. Pokiaľ by aj matka občas nevyužila súdom určený rozsah styku so synom, táto okolnosť nie je dôvodom na jeho zúženie do menšieho rozsahu. Matka totiž len nevyužíva svoje právo priznané jej súdnym rozhodnutím. Sama sa však domáhala v tomto konaní rozšírenia styku so synom, a preto by bolo kontraproduktívne, aby tento čas nevyužívala. Otec jej však nemôže v styku brániť, a pokiaľ tak bude opakovane robiť, môže súd aj z úradnej povinnosti zmeniť úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu a prípadne zveriť i maloletého R. do výchovy matky. Spôsob akým matka trávi čas so synom je len na jej rozhodnutí. Môže ho teda tráviť i návštevou príbuzných, či reštaurácií. Aj otec predsa v rámci času, ktorý trávi so synom, chodíva ku svojim rodičom. Starí rodičia zo strany varia maloletému R., rovnako ako to robia príbuzní zo strany matky. Odvolací súd preto v súlade s ust. § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine uložil rodičom výchovné opatrenie. Účelom tohto výchovného opatrenia je dosiahnutie pozitívnej komunikácie medzi rodičmi, ktorá má vyústiť do vytvorenia harmonického prostredia, vzájomnej komunikácie a tolerancie v otázke týkajúcej sa starostlivosti o ich maloleté dieťa. Je preto dôvodné, aby sa obidvaja rodičia podrobili odbornému psychologickému poradenstvu, s ktorým súhlasili a ktoré sa bude vykonávať na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo. Obidvaja rodičia i kolízny opatrovník maloletého dieťaťa písomne súhlasili s uložením uvedeného výchovného opatrenia (pozri body 34. a 35. tohto rozhodnutia). Podrobnosti vykonania poradenstva určia odborní zamestnaní Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo. Zároveň súd označenému orgánu uložil, aby podával Okresnému súdu Námestovo správu o priebehu a výsledkoch poradenstva každých 6 mesiacov. Trvanie tohto výchovného opatrenia je podmienené dosiahnutím jeho účelu. K uloženiu tohto výchovného opatrenia odvolací súd pristúpil aj z toho dôvodu, že mediácia medzi rodičmi nebola úspešná. Aktuálne je právne irelevantné, z viny ktorého rodiča nedošlo k normalizácii ich vzájomných vzťahov. Ani skutočnosť, že otec sa oženil, prípadne matka má nového partnera, neodôvodňuje, aby rodičia mali konfliktné vzťahy, do ktorých nevhodným spôsobom zaťažujú aj svojho maloletého syna na škodu jeho najlepšieho záujmu. K čiastočnej eliminácii konfliktných vzťahov rodičov maloletého R. prispieje tiež úprava styku v tomto rozhodnutí odvolacieho súdu pre prípady, ak sa maloletý v nepárnom týždni v piatok o 15.00 hod. a v párnom týždni každú stredu o 15.00 hod. bude nachádzať v školskom zariadení, ktoré navštevuje, kedy ho matka prevezme v tomto školskom zariadení. Len v prípade uzavretia prevádzky tohto školského zariadenia alebo iného dôvodu, pre ktorý maloletý v deň začiatku styku nebude prítomný v tomto školskom zariadení, matka maloletého prevezme v mieste bydliska maloletého a po skončení styku maloletého odovzdá otcovi v mieste bydliska maloletého.

68. Porovnaním návrhu matky (pozri bod. 3. tohto rozhodnutia) a jeho zmeny a meritórneho rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd zistil, že vo výroku okresného súdu absentoval výrok o čiastočnom zamietnutí návrhu matky na úpravu styku. Jedná sa síce o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu, ale prevyšujúcu časť návrhu matky z dôvodu prehľadnosti bolo potrebné zamietnuť. Zároveň zmenou výroku I. napadnutého rozhodnutia odvolací súd v ňom odstránil i drobné nezrovnalosti konajúceho súdu, vytýkané odvolateľom v jeho opravnom prostriedku.

69. Nemožno však súhlasiť s námietkami odvolateľa o tom, že súd prvej inštancie si neujasnil, o čom koná. Predmetom tohto konania bol návrh obidvoch rodičov na úpravu styku (zo strany matky sa jednalo o návrh na rozšírenie styku, naopak, otec žiadal zúženie styku matky s maloletým dieťaťom). Úplne irelevantné sú tiež námietky otca o tom, že JUDr. Andrej Bryja advokát nezastupuje matku v tomto konaní. Svedčí o tom i obsah plnomocenstva, ktoré sa nachádza v súdnom spise. Vyplýva z neho len oprava spisovej značky konania pod ktorým je vedené na Okresnom súde Námestovo (konkrétne oprava čísla senátu, ktorému bol spis pridelený na konanie a rozhodnutie). Z obsahu plnomocenstva, ktoré udelila tomuto advokátovi matka dňa 16.07.2019 (č.I. 64 spisu), je táto oprava zrejmalá a zároveň je v ňom špecifikovaný aj predmet konania o úpravu práv a povinností k maloletému R. - úprava styku, a to až do právoplatného skončenia veci na všetkých súdoch SR.

70. Odvolateľ tiež vo svojom opravnom prostriedku namietal, že súd porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z ust. § 181 ods. 2 CSP. Odhliadnuc od toho, že sa nejedná o sporové konanie, k tomu odvolací súd dodáva, že Zároveň odvolací súd poukazuje na teoretické východiská aj na prejednávajú právnú vec aplikovateľné rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 17/2017 zo dňa 22.02.2017. V označenej právnej veci sa dovolací súd, argumentačne vysporiadal s procesným postupom Okresného súdu Žilina vo veci sp. zn. 2C/40/2012 v spojení s následným postupom Krajského súdu v Žiline vo veci sp. zn. 5Co/617/2015 ako súdu odvolacieho. V uvedenom prípade zo zápisníc o súdnom pojednávaní pred súdom prvej inštancie výslovne nevyplývalo splnenie povinnosti súdu upraveného v tom čase účinného § 118 ods. 2 O.s.p., ktoré ukladalo súdu uviesť, ktoré právne významné tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné, ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné a ktoré dôkazy súd nevykoná, aj keď ich sporové strany navrhli. Najvyšší súd SR vyslovil, že z povahy uvedenej procesnej povinnosti došlo k zhojeniu nespĺnenia tejto povinnosti samotným rozhodnutím súdu, v ktorom bol prvoinštančný súd povinný v zmysle v tom čase platného § 157 ods. 2 O.s.p. uviesť údaje v zmysle § 118 ods. 2 O.s.p. Náprava nesprávneho postupu prvoinštančného súdu v tomto smere bola daná taktiež možnosťou podania odvolania ako riadneho opravného prostriedku, ktorú možnosť sporová strana v uvedenom prípade využila. Dovolací súd ďalej skonštatoval, že by bolo neefektívne zrušovať v dovolacom konaní rozhodnutia súdu v základnom konaní a vec vracať na ďalšie konanie, hoci sporové strany mali možnosť namietat nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie v opravnom prostriedku a mali možnosť dozvedieť sa o skutkových a právnych záveroch súdu v základnom konaní len z odôvodnení ich rozhodnutí (bližšie pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 17/2017 zo dňa 22.02.2017, obdobne uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Cob/22/2018 zo dňa 24.04.2018). Z uvedených dôvodov dovolací súd uzavrel, že v danom prípade nedošlo u strany sporu k odňatiu možnosti konať pred súdom.

71. Ani námietka otca o tom, že nebol poučený ako strana konania (v civilnom mimosporovom konaní sa jedná o účastníka konania - poznámka odvolacieho súdu - pozri § 2 ods. 2 CMP) nie je dôvodná. Na č.l. 5 a 6 spisu boli totiž účastníkom dané všetky poučenia o ich právach a povinnostiach hneď v úvode tohto konania.

72. Neobstoja ani námietky otca o nezákonnosti výsluchu maloletého v prejednávanej veci. Takýto postup súdu vyplýva priamo z ust. § 38 Zákona o rodine a rešpektuje aj úpravu v Dohovore o právach dieťaťa. Maloleté dieťa jednoznačne vyslovilo svoj názor na matku, ktorú vníma pozitívne a chce sa s ňou stretávať v širšom rozsahu. Niet preto dôvodu, aby mu otec toto jeho právo upieral. Nemožno súhlasiť ani s námietkou otca o tom, že nebol prítomný na pojednávaní, rovnako ako jeho advokát. Spôsob výsluchu maloletého na pojednávaní konanom dňa 09.08.2019 plne zodpovedal zákonnej úprave. Výsluch maloletého nemusí byť robený za účasti znalca z odboru detská psychológia. Súd i ÚPSVaR sú orgány, na to povolané a majú teda právomoc realizovať výsluch maloletého zákonom upraveným spôsobom. Sudca, ale aj pracovníci sociálnoprávnej ochrany detí dokážu profesionálne dieťa vyslúchnuť i vo veku 8 rokov, keď mu kladú otázky primerané veku vo vzťahu k prejednávanej veci tak, ako to učinil súd prvej inštancie aj v posudzovanom prípade. Na uvedenom konštatovaní nič nemení nesúhlas rodiča s vyjadreniami dieťaťa prezentovanými v rámci jeho výsluchu. Rozhodne preto nemožno súhlasiť ani s názorom otca, že rozšírenie styku matky s jej maloletým synom je v rozpore so záujmami maloletého R.. V prejednávanej veci bola jednoznačne preukázaná zmena pomerov, od poslednej úpravy styku súdom, keďže maloletý je už starší, rád sa kontaktuje so svojou matkou, ktorá aktuálne pracuje na území Slovenska a žije blízko svojho syna. Zachádzanie účastníkov do udalostí z minulosti, ktorá predchádza právoplatnej úprave styku matky s maloletým v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6CoP/208/2016 zo dňa 28.09.2016 je preto bez právneho významu k prejednávanej veci.

73. Ani nevyhovenie návrhu advokáta otca na spojenie aktuálne prejednávanej veci s konaním vedeným na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 4P/22/2019 nemohlo mať vplyv na správnosť napadnutého rozhodnutia. Otec opakovane tak, ako to učinil aj v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 1P/53/2017, dehonestuje matku ako rodiča a upiera jej rodičovské práva. Práve preto bol na mieste zásah súdu, a to už v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo sp.zn. 1P/53/2017, v ktorom rozhodoval Krajský súd v Žiline sp.zn. 6CoP/28/2016 (pôvodná úprava styku matky s maloletým dieťaťom, ktorá rešpektovala fakt, že matka v tom čase pracovala vo Švajčiarsku).

74. Ďalšie námietky prezentované otcom v závere podaného odvolania preto nemohli mať vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Každý z rodičov, ich zástupcovia, ako aj kolízny opatrovník

maloletého dieťaťa, či súd sa snažia v konaní vo veci starostlivosti o maloleté dieťa uplatňovať svoje práva a povinnosti v takom rozsahu, aby bol naplnený základný zmysel tohto konania, a to úprava práv a povinností maloletého dieťaťa s ohľadom na jeho najlepší záujem. Rodičia však neraz nadradia svoj vlastný záujem nad najlepší záujem dieťaťa. Zároveň je nutné dodať, že dĺžka súdneho konania pritom nemôže byť na úkor nedostatočného zistenia skutkového/skutočného stavu veci. Hodnotenie dôkazov a ich zákonnosti je výlučne v kompetencii konajúceho súdu, ktorý tiež riadi pojednávanie v súlade s právnymi predpismi (bližšie pozri bod 65. odôvodnenia tohto rozhodnutia). Nerozhodnutie konajúceho súdu o návrhu otca na vydanie opravného uznesenia tiež nemalo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Netreba totiž opomínať fakt, že na vady konania pred súdom prvej inštancie prihlíada totiž odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 CMP).

75. Na základe vyššie uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí vychádzal zo skutočného stavu veci zisteného dokazovaním, relevantne prihliadol na najlepší záujem maloletého dieťaťa a na ich základe dospel ku správnym skutkovým zisteniam a postupoval správne, keď vo výroku II. návrh otca na zúženie rozsahu styku matky s maloletým dieťaťom zamietol. Odvolací súd len z dôvodov uvedených vyššie zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

76. O nároku na náhradu a o výške trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) rozhodol krajský súd podľa § 58 CMP s použitím § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 2 CSP, tak, že vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu, keďže v danom prípade nevzhladol žiadne okolnosti prejednávaneho prípadu, pre ktoré by bolo namieste aplikovať ust. § 55 CMP pre priznanie ich náhrady otcovi. V posudzovanom prípade napriek tvrdeniam otca odvolací súd nevzhladol žiaden dôvod spočívajúci v okolnostiach prípadu, pre ktoré by bolo spravodlivé otcovi ako jednému z účastníkov priznať plnú náhradu trov konania. Matka sa len domáhala na súde ochrany svojich práv, ktoré jej otec neustále upiera, čoho dôkazom bol práve ním uplatnený návrh. Naopak, je to práve otec, ktorý vo veciach starostlivosti o maloleté dieťa pravidelne robí obštrukcie a vytvára tým napätie medzi rodičmi, ktoré negatívne vplyva i na jeho maloletého syna.

77. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné, alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§ 77 CMP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.